

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Butlletí informatiu dels pobles
de S'Arenal, Sant Jordi, Son
Ferriol, El Pla de Na Tesa i les
seves barriades.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Telefon 265005 S'Arenal.

BUTLLETÍ INFORMATIU N.º 32

1 D'AGOST DE 1983

PREU 50 PTES.

Una apotecaria amb el rètol escrit amb molts d'idiomes. El nostre, però, en lletres més grosses. Així com ha d'esser. Aixó al Coll d'en Rebassa.

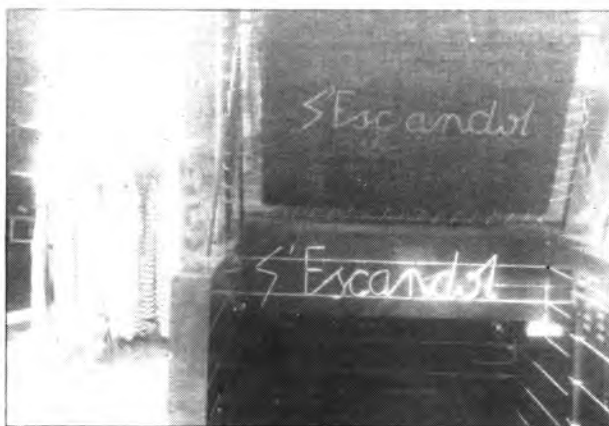
L'amo és galleg. Ell també contribueix a la normalització lingüística de Mallorca devers El Coll d'en Rebassa.

Cuina Mallorquina a Sant Jordi. El rètol escrit en bon mallorquí, com ho haurien d'estar tots a Mallorca.

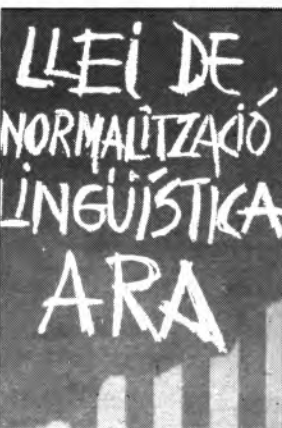
Els Valencians, han posat un restaurant a Ca'n Pastilla. Els Valencians, contribueixen a la normalització lingüística dels nostres carrers, ara que confeccionen les millors paelles de la contrada. Per qualche cosa són valencians.

A S'Arenal també hi arriba la normalització lingüística. A un local ben elegant i ben internacional.

La normalització lingüística no ha arribat encara a S'ARENAL. Ningú diu m'en vaig o veng de ARENAL o me'n vaig o veng de EL ARENAL. Als ajuntaments que ens regeixen els toca posar els rètols així com cal. ¿Que esperen?

Editorial

QUARANTA HORES SETMENALS

Des del primer d'agost, està en bigor a tot l'Estat Espanyol, la Llei de jornada màxima laboral de 40 hores setmanals. Aquesta Llei, feta bàsicament per crear nous llocs de feina, pareix que no cau gens be als empresaris d'hosteleria ja que fan les mil i una convinacions per adequar-se al nou horari, sense adornar-se que tres per vuit sovint-i-quatre.

A les recepcions dels hotels, se fan tres tornos de feina i, no hi ha fes més facil: tres tornos de vuit hores durant cinc dies. Tot lo altre, son ganes d'embullar la troca i no voler donar els dos dies lliures de que ja disfruten els empleats d'altres branques de l'indústria i el comerç. A més, la majoria els disfruten els dissabtes i els diumenges, mentres que a l'hostelria els disfrutem entre setmana.

Ja està be, senyors empresaris! Donau dos dies lliures als vostres obrers, que aquest i no altre és l'esperit de la nova Llei. Crear llocs de feina, si no us basten els empleats, a l'oficina, un salari, vital per a la seva supervivència.

Ja està be fer hores extras que per altra part quan passen d'un cert nombre son il·legals.

Una Llei, aquesta de les 40 hores de jornada laboral màxima que seria difícil de fer complir a amples sectors de l'hosteleria arenalera. Els inspectors de Treball tendran prou feina denunciant irregularitats. Les autoritats i els ciutadans tots els poden ajudar en la seva feina.

MASA VIOLENCIA

L'ona de calor que ha assolat Mallorca, també ha fet a S'Arenal, de totes maneres, dins l'aigua de la nostra baidia no en feia tanta de calor. Gent de per tot arreu, turistes i mallorquins han omplert aquesta setmana passada la nostra platja. Les dones especialment les mes joves, en monobikini, és a dir, sense res a la part superior del cos, cosa per altra part bella i estètica.

Allò que no és estètic, és la quantitat de robatoris i violències que patim, degut a la gran aglomeració que tenim per aquestes fetxes. Robatoris mitjans l'estirada n'hi ha un promedi de 15 diaris, punyalades n'hi va haver dissabte a la matinada a la sortida d'una discoteca, afortunadament de pronostic lleu. El que si, fou ferit de pronostic greu, fou en Carles Pérez Vielva que té un taller de planxisteria al Carrer Menorca de S'Arenal. Quan en Carlos circulava per la zona de les Meravelles, fou tancat per una cotxe, cosa que va obligar a frenar en sec, se va originar la discussió i els dos conductors varen devallar dels seus automòbils. Mentrestant els dos acompanyants del conductor agressor, agafaren en Carles i començaren a pegar-li fins que un amb una pedra grossa li va pegar al cap fracturant-li els osos parietal i temporal. En Carles ha passat uns dies a la Unitat de Vigilància Intensiva de Son Dureta, ara però ja esta fora de perill. Molte violencia, molts de robatoris a un poble que ha deixat de ser segur. Amples sectors de la població creuen que això s'arreglaria si tenguéssim un ajuntament, l'Ajuntament de S'Arenal de Mallorca.

Tothom sap que als pobles de Mallorca es publiquen, amb periodicitat, revistes que, en la seva major part, es troben integrades en l'entitat Premsa Forana de Mallorca.

Treure avui dia una publicació en forma continuada, com és ara el nostre setmanari i els que es fan arreu de la nostra illa, és un fet quasibé heroic. La crisi (no tan sols econòmica) que travessa la nostra societat, afecta greument als mitjans de comunicació escrits, columna vertebral, fins ara, de la comunicació de masses. Per això, treure una revista en un àmbit molt reduït, és un projecte molt arriscat i antieconòmic, que tan sols té una explicació possible: voler treballar per al poble.

Després a la pròpia estructura i àmbit de cadascuna de les publicacions foranes, s'ha aconseguit fer un tipus de revista amb característiques molt especials, integrades per la participació popular, la progressiva incorporació de la nostra llengua i el profund arrelament a la pròpia terra.

Tot i la feina molt positiva que s'ha fet i que es fa encara per treure la nostra premsa forana endavant, crec que aquesta activitat hauria d'anar encara més lluny, per tal de no quedar-se ancorada en l'aïllament, en uns plantejaments, en uns continguts i en uns objectius informatius que, si bé ara són plenament vàlids la dinàmica de la nostra societat pot arribar a arrearconar per insuficients. En aquest punt és on jo crec que pot fer el seu paper l'entitat Premsa Forana.

Premsa Forana és qui, en la meua opinió, pot anar donant la pauta a les revistes foravileres que duen el seu anagrama, i no precisament per marcar-les les línies editorials que han de seguir, o els continguts que han de transcriure a les seves pàgines. No. Precisament el paper de Premsa Forana ha de ser de coordinació entre les revistes, donant a totes elles assessorament (lingüístic o tècnic) quan el demanin, facilitant els mitjans tècnics adequats, que permetin millorar les revistes

TOMBATS A LA MOLSA

PREMSA FORANA

se els quals no podríem parlar d'una que ho necessitin amb nous sistemes d'impressió i que redueixin els costos de producció, posant-les al corrent en els temes d'interès general, mantenint una completa xarxa informativa a les illes i a les terres de parla catalana, cercant nous col·laboradors i noves plomes, donant cobertura jurídica adequada a les revistes i als seus directores, cercant mitjans de financiació que puguin compensar de qualque manera les despeses que originen les revistes...

La nostra societat, «moderna», «occidental» i norteamericanitzada, per cert, ja ha començat a deixar mica de banda la lletra impresa. Prou diaris estan en crisi i altres mitjans de comunicació substitueixen o substituiran properament les planes impreses, ja sigui pel seu més baix cost econòmic, per la rapidesa en la comunicació de la notícia o per la gran possibilitat que suposa poder-se dirigir a grans sectors de la població al mateix temps. La ràdio, primer, la televisió, ara, i prest el video-text, són els protagonistes de la nova etapa en la comunicació de masses.

Vol dir això que la premsa escrita —diària o no— acabarà per desaparèixer? No ho crec en absolut. Front als mitjans de comunicació de masses excessivament tecnificats despersonalitzats i professionalitzats, es troba la necessitat humana de saber què passa prop de cadascú, al seu entorn més immediat, i d'establir una línia de comunicació directa entre qui fa la publicació i qui la llegeix. Aquesta és la funció social de les revistes que fan ús dels pobles de Mallorca, funció que és veu reforçada per la participació popular, el pluralisme ideològic que això origina i la llibertat d'expressió fets sen-

autèntica premsa popular.

Premsa Forana pot arribar a ser el motor d'una autèntica alternativa a la premsa que es fa a Ciutat. S'ha

d'aprofitar l'estructura que ara tenim a Fora Vila i la premsa forana pot arribar a ser el complement informatiu i cultural necessari que, ara per ara, no ofereix la premsa ciutadana als pobles foravilers.

El reforçament del paper dels pobles de Mallorca passa per una premsa pròpia, descentralitzada, popular, oberta, pluralista i integrada totalment en la nostra cultura i la nostra realitat. Ramon Turmeda

NO PLOU

clima que assolia Mallorca i totes les Balears. No plou.

I el mal és que els turistes i les piscines necessiten milers de metres cúbics d'aigua anualment. La previsió que havia fet la Mare Naturala sobrava per a Mallorca i els naturals mallorquins. Per a tots nosaltres més els turistes, l'aigua és poca, i dia a dia xuclam la de les capes freàtiques que un dia s'acabarà.

L'aigua de la mar va ocupant el lloc de la dolça que no es renova perquè del cel no en cau. Buidam els caus i la mar filtrant-se les ocupa.

No volem ser agorers. Però es fa necessari que qualcú pensi que prest, per molt que enfondesquin els pous, l'aigua sols sortirà

salada.

Maleits els qui cremen els boscs, i els pagesos, que encara n'hi ha que creuen que, pegant foc a la muntanya, fan un bon negoci per engreixar la guarda. Maleits els avions, que, volant tan alts i encalentin l'ozon, allunyen els níguls.

Quant al turisme, ens hagués convingut menjar més poc i païr més bé. Ara ja és tard.

Dins Mallorca ja som massa. «Jaeners», andalusos, albacetenus, extremerys i murcians, segons els gentilicis divertits en què hom senyala els quei en deim forasters. I sobre tot suecs, alemanys, anglesos i els de França.

Tot plegat. Hem venut Mallorca per una caldereta de llagosta.

El mal és que, panxa plena, miram al cel... i, no plou. — Artà.

LA PUNTA

El canal de televisió

El senyor José María Calviño no discuteix la universalitat de la cultura catalana «que m'ha manifestat el president Pujol», segons paraules seves. Ja tenim alguna cosa guanyada. Però poc. Jo preferia un Adolfo Suárez convençut que no es pot estudiar física (potser va dir química) nuclear en català. Era més fàcil de rebatre.

Perquè el senyor Calviño, que no discuteix la universalitat de la nostra cultura, hi cregui o no hi cregui, que això no ho diu, té molt clar que la televisió que podem fer a Catalunya haurà de ser «complementària», residual, pràcticament folklòrica. Ens deixarà (si és a les seves mans, cosa encara discutible) la joguina de la televisió una estona cada dia per a mirar-nos el melic: sardanes, castellers, alguna obreta teatral adaptada, la crònica del Parlament i els problemes dels barris. I gràcies, que les hores de televisió són cares i estem en crisi.

El senyor Calviño devia escoltar diumenge passat el professor Calvo Sotelo quan deia —referint-se al castellà, naturalment— que la llengua és la pàtria de l'esperit—, i per això defensa amb les dents la llengua del senyor Calvo Sotelo i la seva contra «d'intrusisme» del català a Catalunya. Exactament com ho

hauria fet qualsevol funcionari de l'Estat franquista. Per desgràcia hi ha tics que costa de perdre. O que s'aprenen tot seguit així que s'arriba a alguns despatxos madrilenys.

Gosaria preguntar com funciona la lògica del director general de Televisió: si admet que socialisme és llibertat, que socialisme és democràcia, que ens expliqui la regla de tres que li permet, des d'un govern socialista, continuar trepitjant els drets més elementals dels ciutadans de Catalunya. El dret a la llengua (a poder veure el serial de moda, el que sigui, en la mateixa llengua que parles a casa, al carrer i a la feina); el dret a l'educació (la televisió «educativa» els nostres fills més hores que els llibres i les escoles); el dret a expressar-nos creativament a través dels mitjans àudio-visuals...

Anant al gra, la llengua catalana serà condemnada a mort, malgrat les escoles, els mestres, les revistes, els llibres i els diaris, si el model de llenguatge que se'n proposa cada dia des de la pantalla petita en les sèries de gran èxit —«Dallas» o «Dinastia»— ha de continuar essent obligatòriament en castellà.

Plus Pujades

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament... 227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00)...
..... 227643-227644
Bombers... 281250-
..... 290017
Residència de l'assegurança social... 289100
Creu roja de Ca'n Pastilla... 264040.
Policia Nacional... 091
Policia Municipal... 092
Policia Municipal de s'Arenal... 267654
Serveis mèdics... 490011

La Porciúncula 260002
Ràdio Taxi 255440.

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament... 660050
Oficina de s'Arenal...
..... 264071
Bombers... 660756
Policia Municipal...
..... 661767
Guardia Civil... 264121
Ràdio Taxi... 263080
Parròquia... 263265
Club Tots Junts...
..... 265538
Associació de Veïnats...
..... 265005
Grues Sapol... 264193

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____
Carrer _____
Població _____ Tel. _____

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 600 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc _____ Suc. _____

Compte n.º _____ Titular _____

☐ Comptat Firma _____

Ompliu aquesta targa i enviau-la al Camí Canteres, 32. s'Arenal.

Llei 4/1983, de 29 de juny de fixació de jornada màxima legal de quaranta hores i de les vacances mínimes de trenta dies.

JOAN CARLES I
REI D'ESPANYA

A tots aquells que la present vegin i entenguin, Sabeu: Que les Corts Generals han aprovat i Jo veng a sancionar la següent Llei:

DEL BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ESTAT

Article primer.

Els paragrafs primer i segon del número 2 de l'article 34 de la Llei 8/1980 de 10 de març de l'Estatut dels Treballadors queden redactats de la forma que segueix:

2. "La duració màxima de la jornada ordinària de treball serà de quaranta hores setmanals de feina

efectiva. S'entendrà com a jornada partida aquella en que existeixi un descans ininterromput d'una hora de durada com a mínim. En els suposats de jornada continuada s'establirà un període de descans no inferior als 15 minuts. El temps de descans en jornada continuada previst a aquest article, se

considerarà temps de treball efectiu, quan per acord individual o col·lectiu entre empresaris i treballadors, així estigui establert o s'estableixi".

Article segon.

1. El número 1 de l'article 38 de l'Estatut dels Treballadors queda redactat de la forma següent:

1. "El període de vaca-

cions anuals retribuïdes, no substituïble per compensació econòmica, serà el pactat en conveni col·lectiu o contrate individual. En cap cas la duració serà inferior a trenta dies naturals".

2. Queda derogat el número 4 de l'article 38 de l'Estatut dels Treballadors.

DISPOSICIO TRANSITORIA

L'Autoritat laboral competent adoptarà les mesures necessàries per que durant el mes a que aquesta Disposició se refereix, sien visats els Calendaris laborals de les empreses, un vegada adaptats a allò que disposa aquesta Llei.

La posada en pràctica de la jornada que s'estableix a la present Llei, no afectarà a l'ordenació global de la jornada de feina existent a les empreses a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, sinó exclusivament a la seva duració llevat de pacte en contra.

En el suposat que la adaptació de la jornada màxima de feina no pugués efectuar-se mantenint les ordenacions de jornada existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la seva modificació requerirà

utilitzar el procediment previst a l'article 41 de l'Estatut dels Treballadors.

DISPOSICIO ADICIONAL

Pel Govern, a iniciativa del Ministeri de Treball i Assegurança Social i previa consulta a les organitzacions empresarials i sindicals més representatives, se procedirà, segons allò que preveu l'article 34.5 i la Disposició final quarta de l'Estatut dels Treballadors, a la revisió sobre la normativa sobre jornades especials vigent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ajustant-la a la nova jornada màxima legal, dictant a aquest respecte les normes procedents.

DISPOSICIO FINAL

Aquesta Llei entrarà en vigor al mes de la seva publicació al "Butlletí Oficial de l'Estat".

Per lo tant,

Man a tots els espanyols, particulars i autoritats que guardi i facin guardar aquesta Llei.

Palau de la Zarzuela, Madrid, a 29 de Juny 1983

El President del Govern,
Felipe González Márquez

JOAN CARLES REI

BAN

El Batle de Palma

Fa a saber:

FENT-SE MOLT NECESSARI EMPRENDRE UNA ACCIÓ EFICAÇ CONTRA LA CONTAMINACIÓ SONORA I ATMOSFÈRICA EN AQUESTA CIUTAT, PROTEGINT EL MEDI AMBIENT NATURAL QUE ÉS PATRIMONI DE TOTS, I ESPECIALMENT PEL FET DE TROBAR-NOS A LA TEMPORADA ESTIVAL, DURANT LA QUAL ENS VISITEM GRAN NOMBRE DE PERSONES CERCANT EL DESCANS, TRANQUIL·LITAT I ASSOSSEC QUE ELS HA DE PROCURAR LA NOSTRA CIUTAT, AQUESTA BATLIA, COM A CONTINUACIÓ D'ACTUACIONS PRECEDENTS EN L'ESMENTADA MATÈRIA, PER EVITAR LA PROLIFERACIÓ DE RENOUS I ALTRES FORMES DE CONTAMINACIÓ AMBIENTAL A TOTS ELS NIVELLS QUE PUGUIN PRODUIR, PER UNA BANDA, ELS VEHICLES QUE CIRCULEN PER LES VIES PÚBLIQUES D'AQUEST MUNICIPI I, PER L'ALTRA, EL FUNCIONAMENT D'AQUELLES ACTIVITATS QUE PUGUIN ESDEVENIR MOLESTES, INSALUBRES, NOCIVES O PERILLOSES, ES VEU EN LA NECESSITAT DE RECORDAR LA PLENA VIGÈNCIA I APLICACIÓ DE LES NORMES TENDENTS A EVITAR AQUESTES PERTURBACIONS, PROTEGINT LA SANITAT AMBIENTAL, COM SÓN, PRINCIPALMENT:

— EL REGLAMENT D'ACTIVITATS MOLESTES DE 30 DE NOVENBRE DE 1963, PEL QUE FA A L'OBLIGATORIETAT QUE ELS ESTABLIMENTS, INSTALLACIONS, ACTIVITATS INDUSTRIALS, MAGATZEMS, ETC., NO PRODUÏXIN INCOMODITATS, NO ALTERIN LES CONDICIONS NORMALS DE SALUBRITAT O HIGIENE DEL MEDI AMBIENT, I NO PRODUÏXIN —EN GENERAL— MOLESTIES A TERCERS, TAL COM RENOUS, FUMS, OLORS, BAFS, VIBRACIONS, ETC.

— L'ORDENANÇA DE CIRCULACIÓ (ARTICLES 80 AL 84) QUE COMPLETA EL CODI DE LA CIRCULACIÓ, EN EL SENTIT QUE REGULA LA PROHIBICIÓ TERMINANT QUE ELS VEHICLES PRODUÏXIN RENOUS, GASOS O FUMS, HAVENT D'ANAR PROVISATS DE SILENCIADORS EFICAÇOS.

— LE ORDENANCES MUNICIPALS, QUE TIPIFIQUEN LES INFRACCIONS I ASSENYALEN LES SANCTIONS CORRESPONDENTS, EN EL CAS QUE LES ACTUACIONS PERSONALS O PRIVADES DELS CIUTADANS PRODUÏXIN MOLESTIES AL VEINAT.

EN CONSEQÜÈNCIA, S'HAURAN D'EVITAR, EN BENEFICI D'UNA ORDENADA I SALUDABLE CONVIVÈNCIA, ENTRE D'ALTRES, ELS SEGÜENTS COMPORTAMENTS:

— FER ÚS DE SENYALS ACÚSTIQUES.

— CIRCULAR VEHICLES AMB L'ESCAPAMENT LLIURE, SILENCIADOR DEFECTUÓS O INEFICAÇ, O EFECTUANT ACCELERACIONS INNECESSÀRIES.

— EXPULSAR FUMS O GASOS NOCIUS O MOLESTES.

— MOLESTAR EL VEINAT AMB VEUS, CÀNTICS, RENOUS, ALTAVEUS, RÀDIO, O D'ALTRES APARELLS CAPAÇOS DE PRODUIR PERTURBACIONS ACÚSTIQUES O SONORES, TANT A LA VIA PÚBLICA COM A ESTATGES PARTICULARS, SALES DE FESTA, BARS O LOCALS SEMBLANTS.

— TINENÇA D'ANIMALS A ESTATGES, LOCALS, ESTABLIMENTS, PATIS, JARDINS, ETC., CAUSANT MOLESTIES ALS VEÏNS.

Els AGENTS DE LA POLICIA MUNICIPAL I ELS COMPONENTS DELS DIFERENTS SERVEIS INSPECTORS D'AQUESTA CORPORACIÓ EXTREMARAN LA VIGILÀNCIA PER ACONSEGUIR L'ADEQUAT CONTROL I LA DEGUDA CORRECCIÓ DE LES INFRACCIONS QUE ES PRODUEIXIN EN RELACIÓ A LA NORMATIVA APLICABLE EN LA MATÈRIA QUE ENS OCUPA, SANCIONANT-SE AMB EL MÀXIM RIGOR L'INCOMPLIMENT D'AQUESTA.

S'ADOPTARAN, PER ALTRA BANDA, TOTA CLASSE DE MESURES LEGALMENT AUTORITZADES TENDENTS A CORREGIR ELS ACTUALS EXCESSOS, ENTRE ELS QUALS TENEN UNA IMPORTÀNCIA ESPECIAL I, PER TANT, TENDRAN ESPECIAL TRACTAMENT, LES MOLESTIES I PERTURBACIONS SONORES OCASIONADES PELS AUTOMÒBILS, MOTOCICLETES I CICLOMOTORS QUE CIRCULEN PER LES VIES PÚBLIQUES PRODUINT RENOUS, VIBRACIONS, GASOS I FUMS, QUE ULTRAPASSIN ELS LÍMITS MÀXIMS AUTORITZATS.

NO OBSTANT, TOT L'EXPRESSAT ANTERIORMENT, LA BATLIA DE PALMA VOL FER UNA CRIDA A L'EDUCACIÓ CÍVICA I CONSCIÈNCIA CIUTADANA PER ACONSEGUIR QUE RESULTIN INNECESSÀRIES LES ACTUACIONS COERCITIVES I CORRECTIVES ENUNCIADES AL PRESENT BAN.

EL BATLE NO POSA EN DUBTE QUE COMPTARÀ AMB LA INCONDICIONAL COL·LABORACIÓ DE TOTS PER A ELIMINAR LES CAUSES QUE IMPEDEIXEN MILLORAR EL NIVELL DE VIDA I EL MEDI AMBIENT EN QUÈ ENS HEM DE MOURE CADA DIA A LA NOSTRA CIUTAT, EN BENEFICI DIRECTE DELS VEÏNS D'AQUESTA I DELS VISITANTS NACIONALS I ESTRANGERS QUE ENS COMPLEAM EN REBRE.

PALMA, A 16 DE JUNY DE 1983.

EL BATLE,

SGT. RAMON AGUILÓ MUNAR

FORN SA MARINA

Ensaimades del dia (no congelades)
Pa Moreno mallorquí
Al carrer Milà, cantonada Trassimeno
S'ARENAL DE MALLORCA.

STEAK HOUSE Festival

Especialitat en
carn a la brasa

Hotel Festival

Platja de S'Arenal
Sortida n.º 5

GUARDERIA INFANTIL MATERNA

Oberta les 24 hores!
Al seu serveix a:
Setges de Girona, 9 baixos
Tel. 269779 - Son Verí de S'Arenal

CAPONATA

Els allots i allotes del Club, feren feina de valent durant les passades festes.

Els artistes aplaudeixen i són aplaudits una vegada acabada la comèdia.

CLUB DE JOVES TOTS JUNTS

Ballaren a la música de Richard Strauss

Acabades les festes de S'Arenal, En Guillem Boscana, president del Club TOTS JUNTS, va presentar la seva dimissió per motius personals. Segons el reglament intern del Club, es convocaren eleccions per a designar nou president i nous directius. Les eleccions se celebraren el diumenge, 17 de juliol, a les vuit de l'horabaixa. El resultat d'aquestes

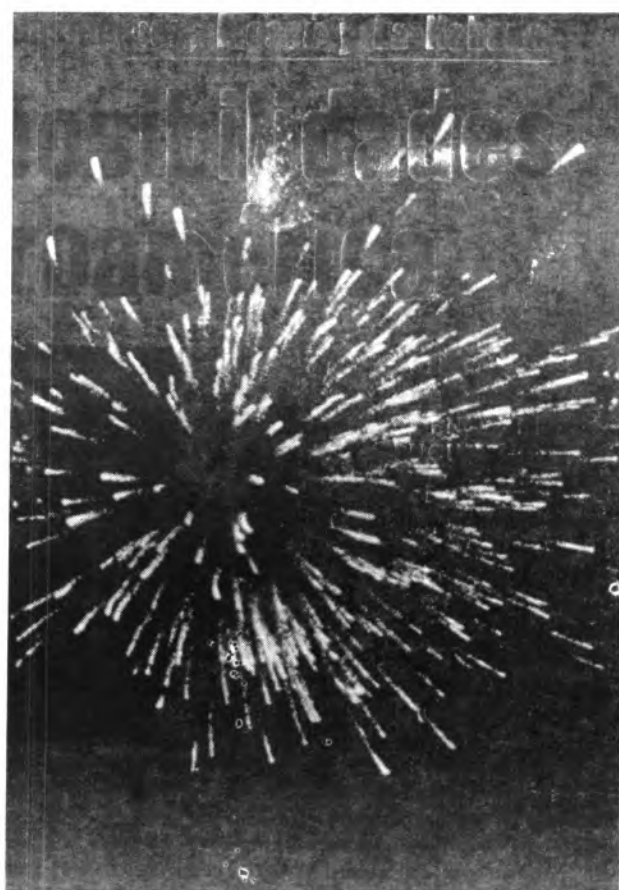
fou el següent: President, Sevrà Quevedo; vicepresidenta, Cati Socies; tresorer, Guillem Boscana; secretària, Joana Bover.

Com a vocals sortiren elegits: Bernard Avargues, Margalida Antich, Rafel Crespi, Vicenç Amengual, Araceli Diéguez i Josep Canals.

En Miquel Ambros i En Miquel Más, que són presents a les eleccions, felicitaren els nous elegits i els animaren a seguir enviant en la feina a favor dels nostres joves. En Miquel Más, en nom de l'Ajuntament els va prometre col·laboració en tots sentits.

Volem remarcar des d'aquestes línies la gran feina que aquest allots i allotes han realitzat en motiu de les festes. Ho han organitzat tot, han treballat de valent lleuant hores a la son. A més, com a cloenda de festes, representaren una obreta de teatre, "Es desespero de Madd Margalida", que va ser les delícies de tots els assistents. No contents amb això, les nines que no havien actuat ballaren una allegoria entre el passat i el futur amb la música de Richard Strauss "Also sprach Zarathustra", coneguda per la pel·lícula "Odissea 2001".

Endavant allots! Comptan amb vosaltres per fer aquell Arenal que no hem sabut fer els més grans.

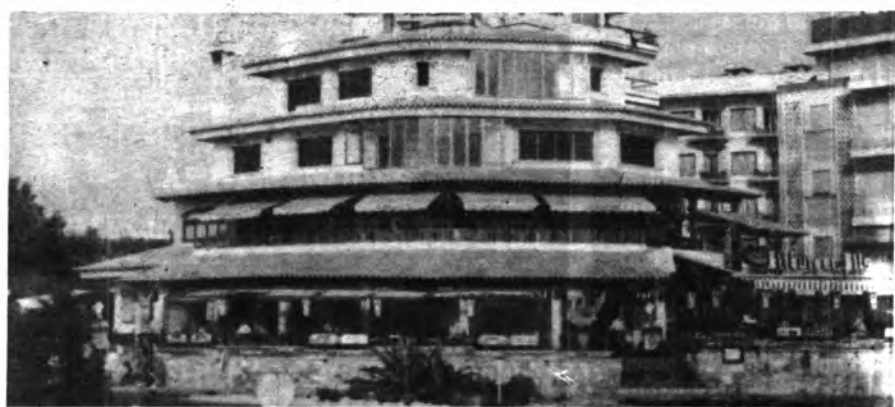
Les rodes de foc, amollades a la platja i que se reflexaren dins les tranquil·les aigües de S'Arenal, foren la cloenda d'aquestes festes de l'Estiu 1983.

El públic va omplir de gom en gom, el pati de ca ses monges. Cal remarcar l'èxit de la comèdia —en català— a S'Arenal on el 75 per cent de la gent és de procedència castellana.

Elles són sense cap dubte les més garrides del poble.

L'ARCADA PIZZERIA RESTAURANTE

El Millor marc de la Platja de S'Arenal.
Les millors carns i els millors peixos.
Sense oblidar les delicioses pastes i PIZZAS
cuites amb foc de llenya.

HOTEL BAHIA DE PALMA

Perruqueria per homes i per dones
Servei de restaurant

Sala de jocs
AL SERVEI DE S'ARENAL I DE MALLORCA

ALS COMERCIANTS ARENALERS

Comerciant arenaler
Qué n'es de trist el teu viure,
Diumenge i dia feiner
No tens un sol dia lliure.

Ni una festa perdonau.
¿és que estau desesperats?
comerciants, sou uns esclaus
només viviu per fer calaix.

El més miserable del Món
té un dia per descansar;
mirau les coses com són
vostros no podeu tancar.

Que l'estiu és curt és cert
però allò que no és normal,
és que tengueu també obert
per Cap d'any i per Nadal.

Si els diumenges tancat tengués

Tothom i no només alguns,
veuríeu com els dilluns
tots en faríen un poc més.

Tancat no podeu tenir
ni els diumenges horabaixa,
això en bon mallorquí,
comerciant, és "fer s'ase".

Es mal de creure, però és cert
senyors, que jo ho he vist,
n'hi ha més d'un que té obert
els diumenges a mitja nit.

Pensa, comerciant,
que només tens una vida,
i l'ombra de l'infant
volatetja tot el dia.

CAPELL

GRACIES A UN CONVENI DE CORT AMB ELS PROPIETARIS

SE RECUPERARAN SES FONTANELLES

(De la nostra Redacció).— Gràcies a la aprovació, per part de l'Ajuntament Ciutadà, del conveni relatiu a la zona del parc urbà de Ses Fontanelles de Ca'n Pastilla, contenen amb una zona verda, recuperada des del punt de vista ecològic, mentre que els propietaris, com a contrapartida, podran construir dins un 25 por ciento de l'esmentada zona. Els terrenys, objecte de

conveni se troben situats entre la platja de S'Arenal, el carrer Goleta, la Avinguda Bartomeu Riu-tort, la siquia de Sant Jordi que va per devora el camí de Ca'n Alegria i la zona humida de Ses Fontanelles. Aquests terrenys tenen una superfície aproximada de 23.500 metres quadrats, dels quals els propietaris signants en posseeixen 21.660, és a dir el 92'2 per cent del total.

Passa pel mig d'aquests terrenys, la carretera d'enllaç amb l'autopista de Llevant.

El Plan General vigent, califica aquest terrenys com a sector de règim singular. Al Pla parcial que ens ocupa, aquest terrenys estan zonificats en les categories de: Residencial, 13.690 metres quadrats; serveis, 8.570 i la resta, superfícies de zona verda pública i vial.

BAN El Batle de Palma

Fa a saber:

TOT HAVENT-SE POSAT DE MANIFEST PER PART DELS SERVEIS D'INSPECCIÓ D'AQUEST AJUNTAMENT, L'EXISTÈNCIA DE GRAN NOMBRE DE SOLARS EN AQUEST TERME MUNICIPAL, ELS PROPIETARIS DELS QUALS NO ELS MANTENEN EN LES DEGUDES CONDICIONS HIGIÈNIQUES I SANITÀRIES (ACUMULACIÓ DE FEMS I, EN CONSEQÜÈNCIA, PROLIFERACIÓ DE RATES PRINCIPALMENT), I QUE TAMPOC NO ESTAN TANCATS CORFORME LA NORMATIVA MUNICIPAL EN VIGOR ESTABLEIX, I PER TAL D'EVITAR —DURANT LA TEMPORADA D'ESTIU— L'AGREUJAMENT DELS PROBLEMES QUE AQUESTA SITUACIÓ PUGUI GENERAR; AQUESTA BATLIA ES VEU EN LA NECESSITAT DE RECORDAR ALS TITULARS DELS SOLARS L'OBLIGACIÓ DE MANTENIR-LOS PERFECTAMENT VOLTATS I NETS. AL MATEIX TEMPS, FA SABER QUE A PARTIR DE LA PUBLICACIÓ DEL PRESENT BAN ELS SERVEIS MUNICIPALS CORRESPONENTS, INTENSIFICARAN LA INSPECCIÓ DELS SOLARS SITUATS EN AQUEST TERME, ALS EFECTES D'EXIGIR EL COMPLIMENT DE LES ORDENANCES A TOTA NORMATIVA APLICABLE EN LA MATÈRIA, EXISTENT I S'ESDEVÉ, ALS INFRACTORS LES RESPONSABILITATS QUE ESCATIGUÉS.

EL BATLE,

SGT. RAMON AGUILÓ MUNAR

13 DE JUNY

TOMBATS A LA MOLSA

ANTICATALANISME VISCERAL

De tant en tant sempre hi ha qualche ànima caritativa que ens recorda la nostra condició de «mallorquins», com si aquestes coses se'ns oblidassin sempre seguit i fos necessari recordar-nos-les. Clar que qui ens fa aquests recordatoris no ho fa precisament pel seu «mallorquinisme militant», sinó per insinuar o treure front al «mallorquinisme» el «catalanisme», el «perill català», l'imperialisme català.

L'anticatalanisme visceral ni és una cosa d'ara, ni és un invent d'aquí. Per desgràcia està ben estès a les terres de parla catalana que un dia formarem part de la Corona d'Aragó. L'esport de la «caça de bruixots catalanistes» sembla que torna a tenir futur entre alguns grups molt concrets de l'espectre polític de les nostres illes i del País Valencià.

Al País Valencià, per exemple, partint sempre del «perill català» i de l'imperialisme català, alguns grups polítics han fet el seu agost electoral, han desviat l'atenció del poble, l'han dividit i han aconseguit una «patent de cors» que els ha permès practicar autèntiques aberracions culturals i polítiques, clarament secessionistes, disgregadores i irracionals. L'estatut d'autonomia del País Valencià (oficialment «Comunitat Valenciana») institucionalitzà la «llengua valenciana», amb gramàtica pròpia, que té els seus orígens «en els mossàrabs que poblaven el Regne de València i que parlaven «valencià» abans que el Rei En Jaume «l conquerís». I que no és maco això? Es poden demanar més barbaritats?

Per aquí els tímtis intents de normalització lingüística, sobretot a l'escola, no es trobaren amb els entrebancs, crispacions i violències que patien a les terres valencianes, tot i que no eren en absolut un «camí de roses». Ara hi ha indicis que demostren que el nostre procés de normalització cultural pot valencianitzar-se, provocant sobretot una disgregació lingüística, explotant al màxim els sentiments «anticatalanistes visceral».

Ens inventaran una «gramàtica mallorquina»? Supòs que si la fan també n'hauran de fer una altra de «menorquina» i, per descomptat, una altra d'eivissenca i formenterera. Cercarà qualcú els orígens de la nostra llengua a l'època dels talaïots? Podem esperar qualsevol cosa dels «filòlegs aficcionats» que patim per les nostres contrades i que ens surten per davall de les rajoles i pels caps de cantons de qualsevol carrer. A Mallorca i al País Valencià tothom es sent autoritzat a parlar de la nostra llengua, del nostre origen, de la gramàtica que hem d'emprar, dels llibres que hem de llegir, ... m'agradaria saber què pensarien els científics si jo em posàs a xerrar de física nuclear, llançant les meves pròpies teories!

L'anticatalanisme visceral no té arguments a bastament on fonamentar els seus sentiments, tot i que es condensen en actituds o accions contra la nostra cultura o la nostra llengua. Tanmateix els inventors o mantenidors de fantasmes es veuen condemnats, finalment, a ser devorats pels seus engendres.

N'hi ha molts que parlen molt dels «catalanistes», de l'imperialisme català i de totes aquestes coses, i mai no s'han preocupat de mirar la bandera que duen uns enormes portaavions —de vegades nuclears— que entren dins la badia de Ciutat i descarreguen pels carrers ciutadans, milers de mariners que ni parlen català, ni duen una senyera quatribarrada per bandera, perquè, clar, això és diferent; els iankis... deixen «peles», i amb els doblers no s'hi juga.

Ramon Turmeda

juny 1983

El jove col·laborador de "S'ARENAL DE MALLORCA" en Martí Santandreu III, amb la seva obra "ULTIMOS ROMANTICISMOS", ha estat finalista en el II certamen "REVISTA AYUDA" a Castrocarbón (León), patrocinat per la revista poètica internacional del mateix nom.

El veredict del jurat se va donar a conèixer el passat dia 15 de juliol. Al concurs se presentaren més de 800 obres de Espanya i Amèrica.

EL PIL·LARÍ

A LA VORA DE...

Errades

Fa uns dies comentava un treball de Sebastià Solé i Cot sobre els cognoms, i no m'hauria donat de l'errada —habitualment em fa mandra rellegir els meus articles— si el mateix autor no m'hagués telefonat. En efecte, el text imprès em fa dir que «la fixació de cada cognom en alguna de les seves formes ha estat consumada a gran part d'Europa perquè els Estats Units (!), des del segle XIX, s'ha apoderat dels cognoms...» Home, els Estats Units s'han apoderat de moltes coses, però dels cognoms europeus... Aquest «Units» és un afegit que no sé d'on ha sortit, perquè havia de dir simplement «Estats».

En l'article publicat avui mateix, dimecres, hi lleixo que «per damunt del contacte (!) general de la vida allò que ens mou és la nostra vida particular». La frase s'entén una mica més si es té en compte que jo havia escrit «concepte».

Les errades són freqüents, i encara no sé com no n'hi ha més, si ens fem càrrec que un diari es fa amb pressa i no pot ser corregit oportunament. Una vegada vaig llegir amb profunda estupefacció l'última frase que un comentarista musical publicava en un diari barceloní: «El disco va a ser un coito». Només els qui coneixem una mica el món de la impremta podem entendre l'errada: l'original devia dir «éxito». El que costa més d'acceptar és que un linotipista escrivís el mot inadequat sense ésser conscient del disbarat. Hi ha oficis, però, que a vegades s'exerceixen d'una manera molt mecànica, i els dits es mouen amb independència del cap,

que en aquell moment està en una altra banda. No és estrany que en una sala de festes el pianista digui al company músic que té més a prop: «l'm'esumo més canviar el radiador, ara que ve l'estiu», mentre fa sonar la més romàntica de les melodies.

Els compaginadors de premsa saben molt bé els disgustos que els ha donat l'intercanvi equivocat de «peus» —o sigui dels textos que van al peu de les fotos—; jo recordo un cas espectacular de fa molts anys, quan les «jerarquias» inauguraven tot l'inaugurable. Es tractava d'una fira de bestiar, i la publicació ofería dues fotos. En l'una es veia un corral de porcs i el text deia aproximadament així: «Las autoridades estuvieron presentes en la inauguración del certamen». L'altra foto era el lògic complement de la notícia; es veien les uniformades autoritats falangistes, militars i religioses, i el «peu» ho descrivia així: «Una muestra de los magníficos ejemplares de cerdos que han sido exhibidos».

El periodista Horacio Sáenz Guerrero col·leccionava errades d'aquesta mena i potser fou ell qui m'explicà un cas succeït durant la primera dictadura. Un diari publicà que «el general Primo de Rivera, hijo de puta...» El linotipista fou detingut i es justificà dient que havia «saltat una línia» (aleshores era freqüent). El text deia: «El general Primo de Rivera, hijo de Jerez de la Frontera es sin dis-») puta un glorioso militar...» Una casualitat (?) curiosíssima i fatídica...

Josep M. Espinàs

Al corral de Ca S'Arrosser hi ha entrenament cada vespre. Gent ben jove, madura i vella, tots plegats entrenen sota la mirada vigilant de la madona.

EL CLUB DE PETANCA

Una de les principals novetats del club de petanca és el canvi de local social i de terrenys de joc. Abans i durant molts

d'anys fou a l'hostal Sol i Pau, un lloc una mica allunyat del centre, ara el local és a Ca S'Arrosser, veïnat de Ca Ses Monges al cor del Pillarí.

Segons ens conta el president del club, tota la gent està molt contenta amb el canvi de local, els entrenaments se veuen molt concurredits, cosa que ha repercutit molt favorablement a les darreres competicions petanquistiques. Al passat torneig de Son Verí de S'Arenal les tripletes de primera i segona quedaren totes dues en quart lloc.

La primera tripleta estava formada per, Jamune Bauçà i Balaguer, Miquel Sastre Galdés i Antoni Fluixà Comes. En segona categoria, la tripleta estava formada per, Bartomeu Torres Carrillo, Antoni Gaià Bauçà i Rafel Serra Jaume.

La junta directiva, després de les darreres elec-

cions està formada de la manera que segueix:

President: Joan Comes i Moll.

Vice-president: Rafel Serra Jaume.

Secretari: Antoni Fluixà i Comes.

Tresorer, Miquel Joan i Garcies.

Vocals: Gabriel Orell i Miralles. Bartomeu Torres Carrillo.

Miquel Duran Cladera. Antoni Gaià i Baicà. Joan Fluixà i Servera. Mateu Salom i Amen-gual.

Una bona directiva, uns bons petanquistes tots, uns bons amics que se reuneixen cada vespre a Ca S'Arrosser per entrenar-se, per beure una copa plegats, per conversar una estona, fer amistat, fer-se els uns als altres la vida més agradable.

MATEU JOAN FLORIT

PRESENTACIÓ OFICIAL DELS JUVENILS I DELS INFANTILS DE S'ARENAL

En motiu de les festes populars de S'Arenal, es féu la presentació dels equips juvenil i infantil en el camp Antoni Rosés.

A les six de l'horabaixa sortiren els dos equips precedits pels seus presidents i capitans. Després

de fer una volta al camp, es reuniren tots al mig per escoltar les paraules dels dos presidents, Miquel Ambrós i Antoni Jiméneiz. Varen demanar als jugadors que arreu on anassin sobresortissin pel seu bon joc, esportivitat i senyoriu.

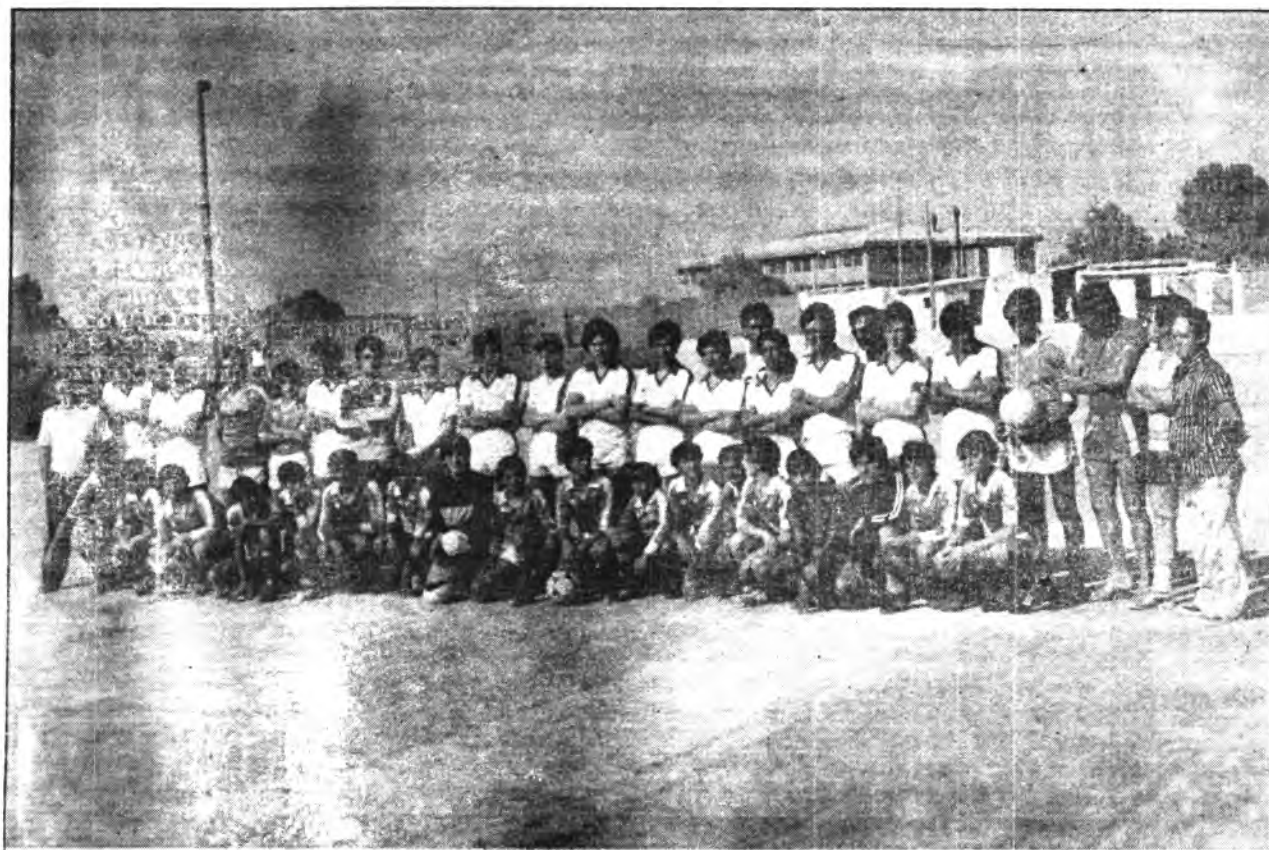
S'ha de deixar el nom del Club ben alt. Són aquest uns valors més importants que les mateixes victòries.

Acte seguir varen jugar un partiet entre ells, durant el qual, malgrat la molta calor i la manca d'entrenament, demostra-

ren uns i altres el seu bon joc.

El partit acabà amb tres a zero a favor dels juvenils.

Com a final, l'Ajuntament de Llucmajor va convidar els jugadors i tots els assistents a un berenar.

SERVEIS MEDICS

URGENCIES LES 24 HORES

SERVICIOS MEDICOS

CARRER TERRAL, 52 TEL. 490011

S'ARENAL DE LLUCMAJOR

REUNIÓ DE LA ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA

El President Albertí va convidar a sopar als directors de Premsa Forana de Mallorca al Puig de Santa Magdalena d'Inca.

El President se va mostrar molt interessat per la premsa escrita en català.

Jeroni Albertí i Jaume Cortés, presidents del Consell de Mallorca i de la Premsa Forana respectivament.

Després del sopar, fotografia dels assistents.

BAR DON BENITO

Us trobareu be amb
Na Vicky i en Miquel

Internacional Pub

Edifici Don Benito
Carrer de Sant Bartomeu,
63

Aprop del Camp de Fútbol.

S'ARENAL DE MALLORCA

CAFETERIA SANT DIEG

COQUES DOLCES CADA DIA
I AL VESPRE MUSICA DE PIANO

Graphic Art S.A.

★ TIPOGRAFIA ★ OFFSET

★ DPT. FOTOGRAFIC

SANT CRISTOFOL, 116 TEL. 268964
S'ARENAL DE MALLORCA

CADA VESPRE
A PARTIR DE LES NO
ANIMACIO MUSICAL
i FOLKLORICA

TOTHOM HI ES
BENVINGUT

Fibrades dins l'aigua

Si hem de parlar dels possibles perills de les platges —més exactament de certes platges—, ens hauríem de referir fonamentalment a fongs i bacteries, productors de tota mena de picors i infeccions cutànies. Però, en un esforç d'imaginació, anem a suposar que ens trobem en una platja neta, sense papers, deixalles ni clavegueres. En aquestes condicions hem de tenir presents altres espècies majors un grup de les quals ens interessa avui especialment: les meduses.

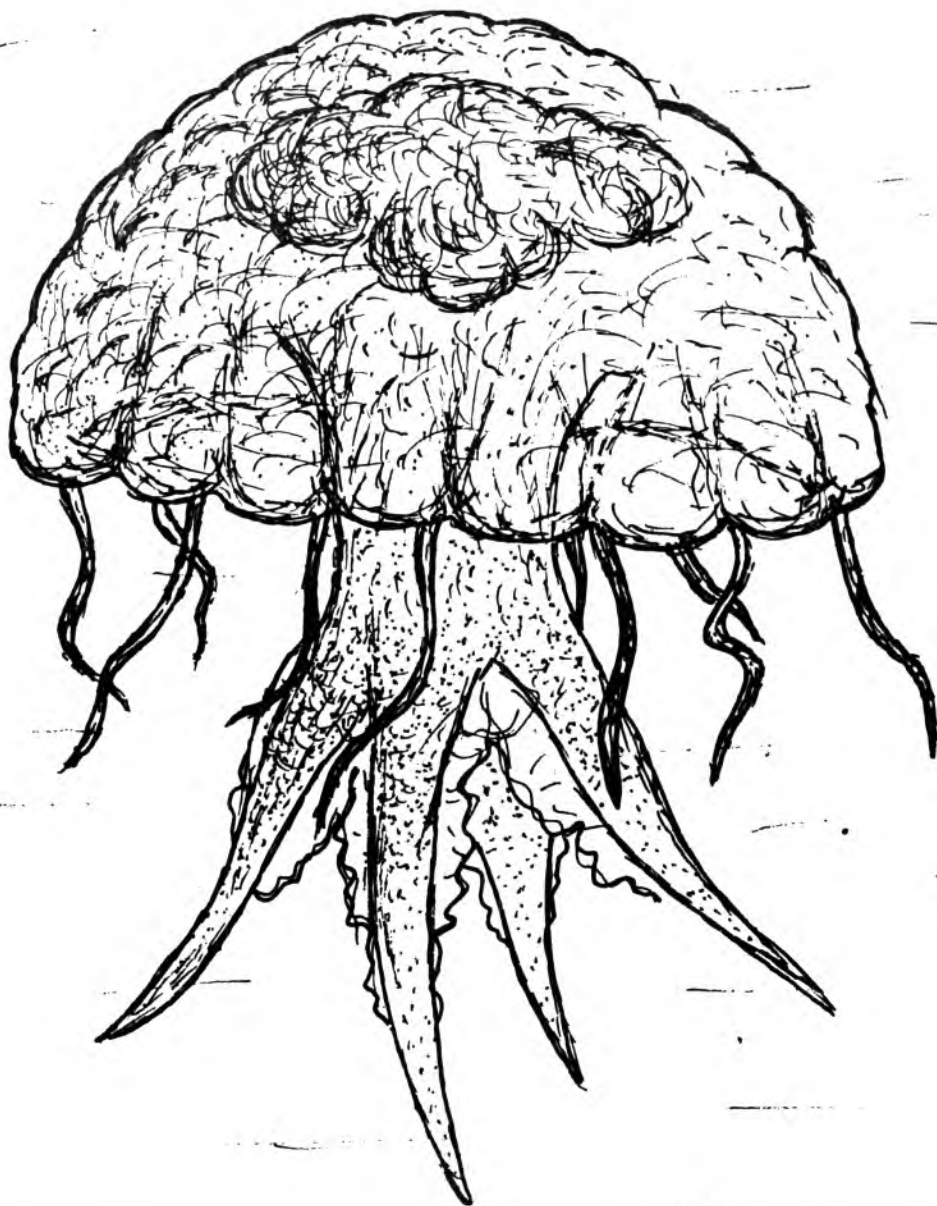
Més del 90 per cent del cos de la medusa és aigua, cosa que li permet de viure sense esmerçar massa esforços en la flotabilitat. Unes ondulacions mandroses de l'ombrel·la —la part superior en forma de parasol— faciliten la mobilitat, però bé que la força principal són els corrents d'aigua que l'arrosseguen. El seu aspecte gelatinós, transparent amb algun reflex lluent, i una certa fosforescència en alguna espècie, amb pinzellades acolorides, li donen un aire misteriós, eteri. Tot plegat, però, es transforma en una fiblada dolorosa si ens hi acostem gaire, si la nostra pell entra en contacte amb els tentacles que pengen als marges de l'ombrel·la. Sense voler-ho, hem disparat un grapat de cèl·lules urticants destinades a capturar petites preses, i ens en recordarem una bona estona.

La presència de meduses a les nostres platges no és constant, però hi ha dies ens els

quals tota la vora del mar n'és plena, com si esperessin que algú gosi banyar-s'hi. La realitat és ben altra, i no podem atribuir cap intencionalitat malèvola als animals. El que ha passat és que el mar, sovint després d'una tempesta forta, els ha arrossegats cap a la platja, de la mateixa manera que ho fa amb les fustes, pots i deixalles que surten a la superfície. Moltes de les que arriben moriran encallades, i d'altres tornaran a ser arrossegades mar endins. Qualsevol medusa, però, pot produir-nos una bona sotragada, que algú ha comparat amb una descàrrega elèctrica. La picada produeix inflor, enrogiment i un dolor considerable, i segons la sensibilitat de cadascú pot arribar fins i tot a produir un col·lapse. El senyal a la pell pot quedar una colla de dies, i recordo un company que, després d'encastar-se literalment una medusa al pit, va portar la pell enrogida un parell de setmanes.

En cas de fiblada l'única cosa que s'ha de fer és netejar bé la zona, aplicar-hi una pomada antihistamínica local... i paciència. Si es produeixen moltes picades, o es nota algun senyal preocupant, el millor és adreçar-se a un centre mèdic o de primers auxilis, car algunes persones poden ser-hi especialment sensibles. I una altra vegada vigileu millor, per no deixar-vos sorprendre.

Rafael M. López i Altimiras

Si us ha picat algun cop, mai més no oblidareu l'aspecte de les meduses

“EL ULTIMO PENALTY” I VICENTE PARRA

El sempre jove veterà del cine espanyol, Vicente Parra, va venir aquesta setmana passada a S'Arenal acompanyat del director Carlos Garrido a l'objecte de presentar la pel·lícula “El último penalty” que s'estrenava al Cine Roma el propietari del qual, Llorenç Carrió feu les corresponents presentacions entre els cineastes i aquest informador.

La vinguda d'aquest ac-

tor a S'Arenal fou tot un aconeixement. La gent feu pinya per estrenyer-li la mà i saludar-lo. La Sala Roma s'ompli de gom en gom. Una promoció turística més per S'Arenal. A les nostres preguntes, en Vicente Parra va manifestar que la seva estada a l'illa, apart de presentar “El último penalty”, és la de comprar-se una casa, li agrada el poble d'Alaró encara que no descarta la

costa llucmajorera. Li han parlat molt bé de S'Estantol i de Cala Pi.

Per altre banda, ens manifestà l'actor, que aprecia i admira la fabulosa transformació que ha sofert S'Arenal. Des de l'any 1959, ha vingut diverses vegades a estivetjar a S'Arenal ja que li agrada molt aquest complex turístic, conegut al món enter.

TOMEU SBERT

PIZZERIA ITALIANA

**CAVALLINO
ROSSO**

ESPECIALITAT EN:

MENJARS TIPICS ITALIANS

CARRER JOAQUIM VERDAGUER, 17 -

TEL. 263619 - S'ARENAL DE MALLORCA

ALBORADA

RESTAURANTE GALLEGO

Carretera Militar, 269

Teléfono 26 07 25

EL ARENAL

PALMA DE MALLORCA

C/ Joaquín Verdagué, 12
Arenal Tel. 26 67 21

飯 DEVANT EL BALNEARI 店

CASA BLANCA

Tot l'horabaixa del dissabte dia 23 hi va haver carreres a la Casa Blanca.

Moltes de nines hi prengueren part. Corregueren amb els infants i feren bon paper.

Frit per tothom, mes de 400 racions hi va haver a les festes de la Casa Blanca.

De freixura n'hi va haver per a tothom, per la gent del poble i pel de fuera poble.

Tot l'horabaixa, feren feina les madones de la Casa Blanca per preparar el frit.

Bellesa y deportivitat en les moltes participants a les carreres.

A les escalonades de l'escola vella, la gent escoltà amb interès les explicacions que dos experts donaren sobre el tir de passatge, basatge o fora, que d'aquestes tres maneres se poc dir.

TOP LESS ACUARIO

AMBIENT AGRADABLE
Exèrcit Espanyol, 54
Telèfon 266216
S'ARENAL DE MALLORCA

S'ARANJASSA

La gent de S'Aranjassa se va reunir en sopar de companyonia al ig del carrer el passat disabte dia 23.

La directiva del Club de Petanca Es Turó, organitzadora de la sopada.

Són les dues millors tripletes del Club de Petanca de S'Aranjassa.

Tots volem un
PAÍS MILLOR:
¡CONVIURE
AGRADABLE!

ELS PROGRAMES DE LES FESTES

Nos se perquè hi ha gent que li pasa pel cap de fer barbarismes i barbaritats en coses tan sencilles. Estic llegend un programa de les Festes Populares a La Casa Blanca; bé en el fons no són tant populars i per aquí va aquest escrit. No poden ser mai festes populars en aquest cas de Mallorca, per molts de molins de vent que hi hagi dibu-

xats i, per molts d'artistes illencs que hi actuïn. No comprenc a les comissions de festes, gent mallorquina que vol fer festes populars també hauria d'esciure els programes en llengua popular, en aquest cas la catalana de Mallorca.

El mes que ve, si Deu vol, hi haurà les festes de

Sant Jordi i S'Aranjassa, esper i desig que els programes sien en la nostra llengua, ben clar i català.

Recorden que a Palma tenim un Ajuntament, no un "Ayuntamiento".

ENCARNACIO
CAMPANER,
de S'Aranjassa

SANT JORDI

FESTES POPULARS

Per la Mare de Deu d'Agost, se preparen grans festes populars a Sant Jordi. Quatre Orquestes i na Mari Sampere el dissabte, carreres de cavalls i moltes altres actes formaran part del programa. Mes d'un milió de pessetes és el presupost d'aquestes festes que no seran del tot populars: la verbena se farà dins la plaça, tancada, per suposat i les carreres a un

cos jus devora el camp d'aviació.

Per organitzar aquestes festes, s'ha creat una comissió a base de mil duros cada comissionat. Molte de col·laboració de la gent del poble i molts de trofeus, especialment per les carreres de cavalls. Tot això ens ho conta l'amo en Mateu Campet, l'amo del restaurant Quirante,

un dels organitzadors d'aquestes festes tan fereses.

I de preus com anam, aquesta quinceña? li demanem.

Els preus van millor, els bous a 350-360 amb ganes de pujar, els bous per esser rendalbes han d'anar a 400 pessetes com a mínim. Els xots també han pujat i els porcs s'han

animat un poc. Lo mal és que els pinsos estiguen tan cars, amb aquesta secada, casi no hem pogut batre. Mai havia vist dos anys més aixuts que aquests darrers i ja som ben vell. Si no plou anirà ben malament devers es Pla de Sant Jordi i a tot Mallorca. I menos mal que per aquí no se cala foc, tenim poca garriga i només mos faltaria que se cremàs.

Els organitzadors de les festes de Sant Jordi, a la fresca davant Ca'n Quirante.

PROGRAMA DE FESTES

Dissabte, dia 6 se posaran les banderes.

Dia 12 a les 9 del vespre, parque de bicicletes per a les senyors del poble.

Dia 13, a les 5 de l'horabaixa, tir al plat a dins ca'n Tomeu Jeroni.

A les 10 del vespre, Berbena a la Plaça de Sant Jordi amb 4 orquestres, actuacions d'Emilio José i Mary Santpere.

Dia 14, a l'horabaixa, partit amistós. A les 10 del vespre, funció de tea-

tre al mig de la Plaça a càrrec del Grup de l'Assistència Palmessana.

Dia 15, dia de la Mare de Deu d'Agost, a les 11 del matí, carreres a peu, i carreres de cintes. A les 4,30 de l'horabaixa, carreres de cavalls a Ca'n Xaina. Molts de trofeus al café Ca'n Benet.

El vespre, missa solemne en honor de la Mare de Deu i homenatge a la vellesa.

El vespre, balls mallorquins i traca final.

PERRUQUERIA KATI

BERENGUER DE GIRALT, 5 SANT JORDI

Tel. 266813

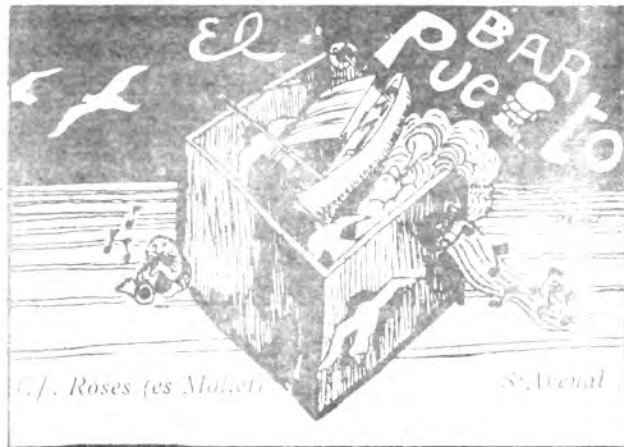
BARBACOA SA MASIA

Cous i aus a la brasa.
Carrer de Sant Cristòfol n. 65
Davant l'Església de S'Arenal.

ESCOLA D'INFANTS PETITO

Plaça Reina
M. Cristina s/n
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

C/. Roses (es Mollet)

S'Arenal

RESTAURANT
GRAELLA

Ca'n Verdera

Especialitat en Cuina Mallorquina
Bodes i comunions.
Carrer "Las Parcelas"
Baleari 5
Tel. 261057

LES MERAVELLES

Floristeria IRI

SERVICIO INTERFLORA

REGALO CON FLORES
GIFT WITH FLOWERS
OFFRES LE AVEC DES FLEURS
LASST BLUMEN SPRECHEN

Digau-ho amb flors.

Av. Bartolomé Riutort, s.n.
Tel. 26 23 59 - 26 49 44
C/ra Pastilla
PALMA DE MALLORCA

TALLERES VALLESPÍ

Mecánica Pintura
Plancha al Horno

San Juan de la Cruz 119 - Tel. 41 38 67
SAN FERRIOL (Mallorca)

RIU CENTRE

REPORTATGES
|
FOTOS CARNET
DEVANT L'HOTEL
CONCORDIA

HOSTAL "SOL Y PAZ"

Nova direcció
Servici de tapes i de restaurant
Tel. 260384
Es Pilarí

TOTS ELS DIMARTS A LES 13'30

la Veu dels Pobles
Informació de S'Arenal, Sant Jordi, Son ferriol
i dels altres pobles de la comarca

**RADIO POPULAR
ES COSA NOSTRA**

FESTIVAL CICLISTA A LES FESTES DE LA CASA BLANCA

Les festes de la Casa Blanca, començaren amb un gran festival ciclista, al que participaren els veïnats de la rodalia.

El recorregut fou d'anada a Xorri i tornada. Més de 500 persones participaren a aquesta prova ciclista que a més del caràcter deportiu, va tenir les seves dosis de bon humor ja que hi havia certes condicions per participar-hi: desfressar el vehicle i el pilot de la manera més original possible.

A les 5 de l'horabaixa del diumenge dia 17 se va iniciar la sortida de la caravana cap a Xorri on foren rebuts amb banda de música i marjorettes. Després de la beranada de coca amb trampó i vi, hi va haver el repartiment de premis. Més tard, la caravana va partir cap a la Casa Blanca, on arribà a les 7 de l'horabaixa.

Al Bar Jumar s'organitza un torneig de futbol sala. A la fotografia, directius dels diferents club de la contrada abans de començar la reunió.

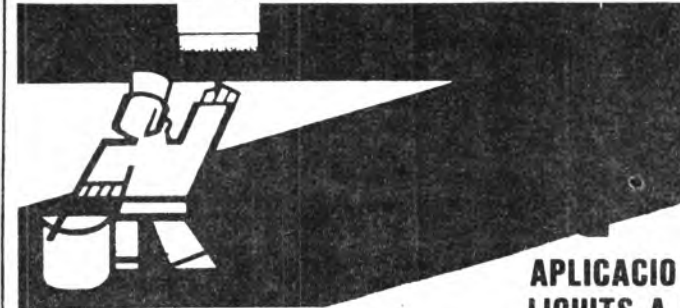
Jovenut i alegria: tots els horabaixes i fins ben tard al Bar "El Puerto" al carrer Mollet de S'Arenal.

AGENT OFICIAL: BARTOMEU JAUME I NADAL
A S'ARENAL, SANT CRISTOFOL, 6 TEL. 260001
A LLUCMAJOR, HISPANITAT, 17-16 TEL. 660140

Renault 14

PINTURES A. MESTRE

MOQUETES
PAPERS
PINTURES
REVESTIMENTS

APLICACIO DE PLASTICS
LIQUITS A LA CONSTRUCCIO

EXPOSICIÓ I VENDA C/. CANNES. N.º 27 - TEL. 490264

Art i Joia

Relotgeria. Joieria. Argenteria. Objectes de real.
Trofeus. Gravat. Preus de Fàbrica

Avda. del Cid, 82
☎ 419965

SON FERRIOL

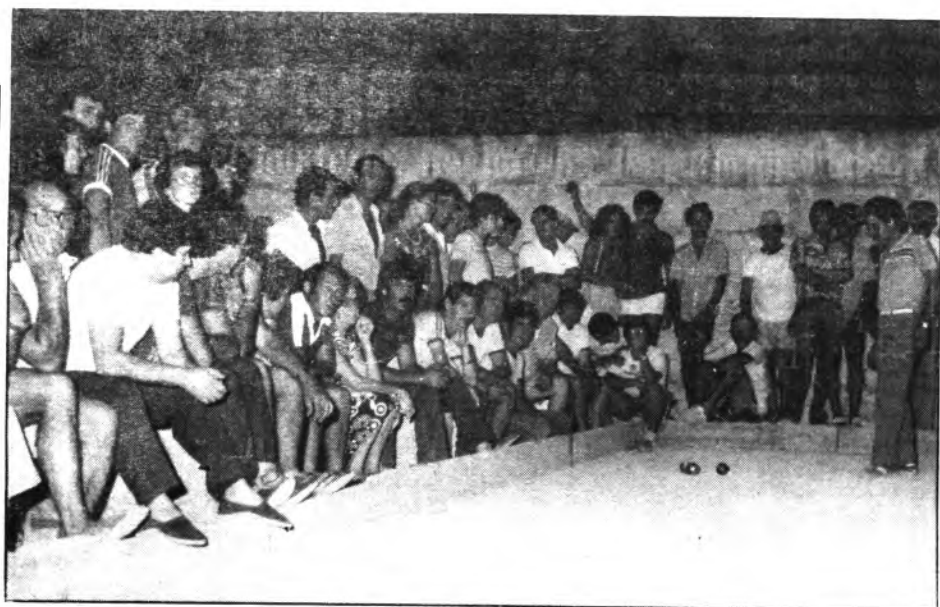
**KING'S
FRIED
CHICKEN**

L'EXQUISIT
POLLASTRE FRIT

**ANTONI AMENGUAL I
MARI CARMEN GARCIA**

AVINGUDA NACIONAL, 7 (ENTRE BALNEARIS 7 I 8) APARTAT 17 -
S'ARENAL DE MALLORCA - TEL. 266562

S'ARENAL EN FESTES

La part llucmajorera de S'Arenal, aquella que divideix el Torrent dels Jueus cap el llevant, va estar de festa la quincena

darrera d'aquest mes de juliol. Clar que hi participarem tots els arenalers, perquè dins el seu Programa de Festes, patrocinades

per l'Ajuntament de Llucmajor, hi va haver de tot:

Tir al plat, amb Curro de Campiò a les instal·lacions de A. Roses; Petanca que va organitzar el C. P. Son Verí, on hi participaren d'aprop de 90 Tripletes de tota Mallorca; jocs de cucanyes; correuges a peu i en bicicleta; concurs de castells d'arena vora la mar; trobades de futbol i de basket; ball i comedies a Ca Ses Monjes; i un llarg etcètera que va acabar amb el repart de trofeus, la nit del dia 10 de juliol, al pati de les Monjes de Sant Vicent de Paül.

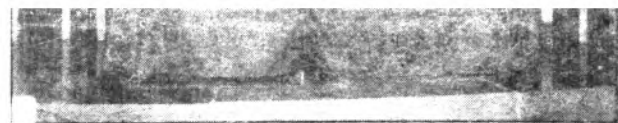
A tots aquests actes s'hi deixaren veure autoritats de l'Ajuntament, i sobre tot en Joan Perelló que s'hi va a multiplicar. Les fotografies que acompanyan aquest reportatge son una petita mostra de lo que varen viure petits i grans pels carrers, centres esportius, centres culturals i fins i tot a l'Església de S'Arenal amb una Misa de Festa Major, a on no hi faltava cap autoritat i el poble omplia tot l'espai disponible.

Sols mos queda una cosa per llamentat: Quand tendrem Festes propies, amb el nostre poble de S'Arenal convertit en Municipi, amb les nostres propies autoritats? Quand hi haurà Festes de tot S'Arenal, sense cap Torrent dels Jueus que ens separi? Quand les Festes seràn patrocinades per l'Ajuntament de S'Arenal i no pel de Palma o el de Llucmajor?

Mentres que esperam aquest dia, donam les gracies a tots aquells que feren possibles les Festes d'Estiu d'aquest any!

ADOLF DE VILLARROYA

A la clausura dels cursos de català a la Porciúncula: La regidora d'Educació de l'Ajuntament de Ciutat, el rector de la Universitat de Barcelona, el Presidnet del Consell de Mallorca, Francesc de B. Moll, director del curs i Miquel Melià secretari del mateix curs.

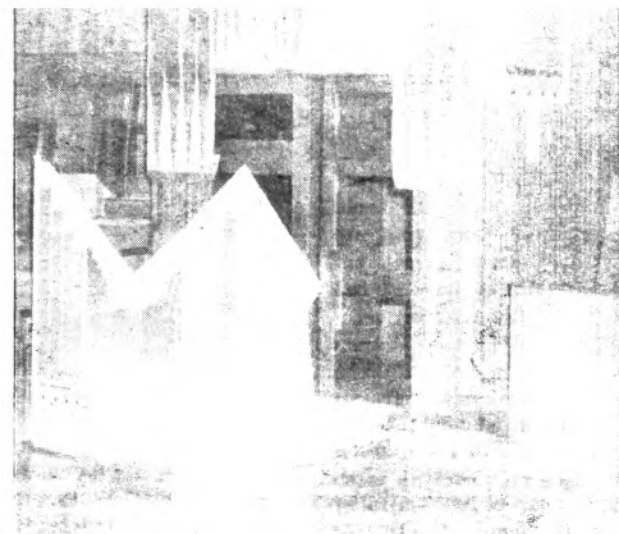
AQUI LA PORCIÚNCULA: CENTRE RELIGIÓS FRANCISCÀ

La calor és forta en tota la Zona i també aquí. Els cursos de català a la Porciúncula s'acaben avui.

Dia 22, vespre, amb presència de les autoritats i dels famílies i cívils. Els cursos de català a la Porciúncula s'acaben avui.

tal fi. L'organització, professorat i altres s'han anat a dirre, com en els cinc anys durs de la Universitat de Barcelona i l'Estudi General Lullia de Ciutat. Les fotografies i les notes para...

parairx (Menorca) a principis d'agost i amb el P. Manuel al cap. També ha estat aquí algun temps de la Porciúncula i de la Porciúncula.

En el mes d'agost, els col·laboradors d'una altra general. Que cadascú opini segons el seu sebre!

Un grup de professors de l'experiencia Font Rosella.

Acabat el curs escolar, els nins del Col·legi dels cursos de EGB s'han anat repartint en els diferents grups de Campaments. Així, a Cala Murta de Porto Cristo, amb els Fraters Manolo i Miquel al front, s'han instal·lat grups del 3 al 10 i del 10 al 17. Sabem que els majorats de 80. partiran cap a Bini-

Un altre aspecte, a ressenyar, la constitueixen les classes de repàs que s'han anat impartint durant el mes de juliol i continuaran per a altres cur-

Un grup d'austriacs, Monitors de la nostra parroquia franciscana de Vienna, es troben entre nosaltres. Després del treball d'un Campament de 100 nins en la seva terra natal,

nes poden veure el campament instal·lat, en una perspectiva de primer pla i una altra general. Que cadascú opini segons el seu sebre!

Fra. ADOLF DE VILLAKROYA

Les classes se feien també a l'aire lliure.

Floristeria

IKEBANA

SERVICI I DECORACIO A DOMICILI
SERVICI INTERFLORA

Avda. Nacional, 19
Tel. 26 66 68 S'ARENAL DE MALLORCA

f motos
Accesorios - Recambios

SON FERRIOL

AVINGUDA DEL CID, 10
TELEFON 243732

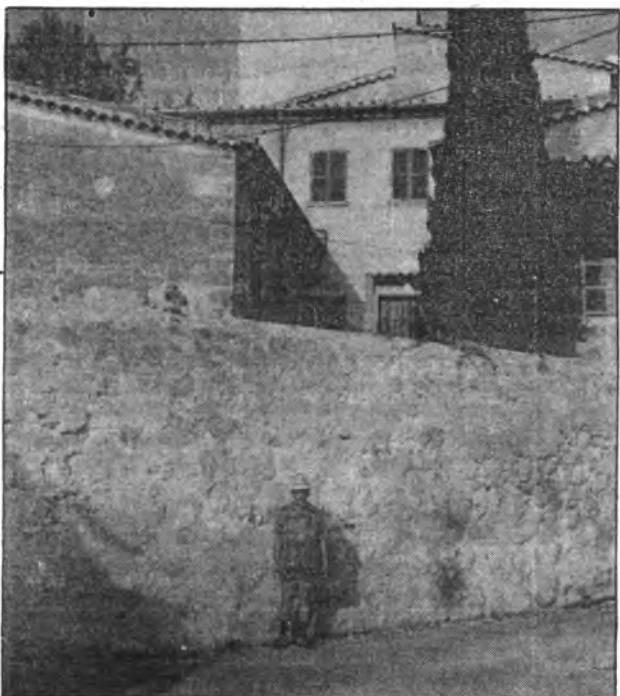
MARRATXÍ

Els seus padrins habitaren el poble. Ells hi han tornat, hi han re-trobat la pau i la tranquil·litat.

A la petita capella, el rector de Sant Marçal hi diu una missa cada setmana.

També hi ha una casa d'exercicis i recessos, regentada per les franciscanes.

Pocs indicadors us diran el camí per anar a Marratxinet i, els pocs que hi han estat escrits de manera ben casolana. Pareix que se vol amagar aquest nucli de població que fou el primer del terme i que li va donar nom.

Es rector de San Marçal està dins una garriga, i no pot menjar cap figa perquè no te figueral.

Això, però, era abans. Ara al corral de l'església

hi ha una figura ben grossa que fa unes bones figures. Per donar-ne fe, el rector s'hi va voler fotografiar juntament amb els seus ajudants.

MARIA FIERRO (PSOE)¹ REGIDOR DE MARRATXÍ

"FINS ARA NOMES S'HA POTENCIAT LA DESINTEGRACIÓ"

(Del nostre correspon-sal XISCO BUSQUETS).— En Maria Fierro, te 32 anys i és el primer regidor de Marratxí que és polític professional. Vull dir que és un home que, des de l'any 1976 que va ingressar el PSOE, s'ha dedicat a la política com a modus vivendi.

Fa un any i mig que viu a Sa Cabaneta, se va presentar com a número dos a les llistes del Partit Socialista Obrer Espanyol. A ell li interessa fer feina en assumptes social, sanitaris, educatius, culturals, esportius, etc.

—Ets partidari d'una autonomia a cada un dels pobles que conformen Marratxí?

—Hi ha una espècia de desconexió entre els pobles, fins i tot hi ha enfrontament entre la part d'abais i la d'aquí dalt. Nosaltres som partidaris de la integració dels quatre nuclis de població. Això és una tasca que ha de dur a terme l'Ajuntament, cosa que fins ara no s'ha fet. Fins ara només s'ha potenciat la desintegració, és a dir, els del Pont d'inca no podien veure als de Portol i viceversa. Sobretot els d'abaix tenen moltes de queixes; pareix que l'Ajuntament només ho és de Portol i Sa Cabaneta.

—Quin tipus de gestió seria necessària per a pal·liar els nombrosos problemes que comporta la dispersitat?

—La pregunta és molt complexa; s'ha de partir d'una bona política cultural, no com ara que lo únic que se fa és donar subvencions petites que no són altre cosa que petits parxes. Allò que s'hauria de fer és potenciar els Clubs d'Esplai des del Propi Municipi.

—Que representa per a tu ser regidor del nostre Ajuntament?

—Bé, ha estat fer una realitat una il·lusió que tenia. Jo, fin ara m'havia dedicat a la política en el camp orgànic, des de l'estructura del propi partit i me feia molta d'il·lusió aplicar tota aquesta política al carrer, al ciutadà i, no hi ha res més directe per aplicar-la que ser regidor.

—Tu saps que encara hi ha molta de gent per la qual els socialistes són uns Rojos, es a dir uns dolents, etc. Penses fer alguna cosa per canviar aquesta imatge?

—Jo no estic massa d'acord amb aquesta afirmació que tu fas; pens que un partit que ha estat votat per mes de 10 milions de persones ha perdut aquesta imatge que la dreta ens ha donat incluint les imatges de la guerra. Pens que de totes formes, que, si encara queden residus, amb una bona relació personal i honestat en la feina, se superarà.

MARRATXINET

Es un poblet petit, només 36 cases, moltes d'elles obres d'art per la seva antigor i per haver estat restaurades amb gust, conservant els elements decoratius de l'arquitectura mallorquina i la materia primera que són les pedres i les teules. Això en gran part gràcies a la iniciativa d'una senyora alemanya de nom Carlotta qui ha restaurat moltes cases del poble per després llogar-les o vender-les a altres gent. Un negoci com un altre qualsevol, però que cal agrair pel fet d'haver conservat l'estil d'un dels indrets més pintorescs i bells del terme de Marratxí.

Ens ho conta na Maria Canyelles, el padri de la

qual va neixer i va morir a Marratxí. L'acompanyen el seu home Mateu Grimalt les filles del matrimoni, na Silvia i n'Alba i, en Pere que és el promès d'una d'elles. En Biel que ho és de l'altra, no hi és a l'entrevista, fa feina, una sort avui dia poder fer feina quan fins i tot a Mallorca hi ha tants d'aturats.

Temps enrera, Marratxí fou el primer nucli de població del terme, Marra-queix que amb els temps va esdevenir Marratxí i va donar nom a tot el terme.

Ara fa una quarentena d'anys hi havia l'olleria

d'En Pep Rigo, dos ferrers i molts de pagesos, el poble, però va quedar practicamente desert fins ara fa poc que se posà de moda anar a viure altre vegada als pobles i se possaren de moda les segones residències.

Fa 15 o 20 anys vengueren els alemanys que s'installaren a Cas Moliner, hi som noltros, na Sebastiana, filla del ferrer Pere, els de Ca'n Rubí, els Nadal Comes de Ca'n Minaco no hi viven però hi tenen casa de cap de setmana. Les franciscanes també hi tenen un convent i una casa d'exercicis. D'església no n'hi

havia, pareix que temps enrera hi havia una església que va desaparèixer, ara fa uana trentena d'anys se va construir l'església, el rector de Sant Marçal hi diu missa els diumenges i les franciscanes la cuiden.

Un poblet, Marratxí, anomenat Marratxinet per diferenciar-lo del terme on és ben difícil d'arribar-hi perquè hi ha molts pocs indicadors que ens diguin per on s'hi va, però que val be la pena de ser visitat, la gent no és massa sociable, cadescú està a ca seva, però fa molt de cas al visitant forà. L'entorn també és agradable per la seva solitud i bellesa.

MATE JOAN

FESTES DE PORTOL

Els nins prepararen la festa amb un cercaviles.

Les nines, tant si van desfresades com si no, son ben guapes.

Abans de començar la kinkama, els nins i nines de Portol se deixaren retratar per a la nostra revista.

Els més vells, davant Cas Tord, també s'ho passen be.

ELS REGIDORS
DE MARRATXINO LLEGEISC ALTRA COSA QUE L' **Ultima Hora**

(Dels nostre Corresponsal, Xico Busquets).— Aquest nou regidor que se presenta con a número 2 per Alianza Popular, té 42 anys, fa feina de taxista i te la cartera de Vies i Obres, Transports i Cultura.

Nou en política, ens va manifestar que era la primera entrevista que li feien i, quan va veure que treiem la nostra gravadora "Sony" ens va convidar a que l'apagassim i ho fessim amb el bolígraf, a fi de poder comprovar posteriorment com havia quedat, com ha d'esser.

—¿Qué representa per vos formar part d'aquest segon ajuntament democràtic?

—home jo... pens que puc fer una bona feina conjuntament amb els meus companys. En línees generals, millors en el camp cultural i esportiu del terme de Marratxí.

—¿Qué es que pensau sobre la elaboració de les

MIQUEL CANYELLES (AP)

lliistes? ¿S'ellegeixen els homes més preparats o per lo contrari els qui poren aconseguir més vots?

—Home, ja pens que el poble sap allò que vota. El poble sabrà els motius perquè els vota.

—Estau a favor o en contra del canvi de nom dels carrers?

—De moment li estic en contra. Perquè això representa unes despeses excessives pel Municipi, crec que hi ha unes despeses més importants. Per altre

part, es un traba per a la gent, haver de canviar els documents d'identitat i las targetes de visita.

—¿Quins "hobbis" teniu, D. Miquel?

—Anar en bicicleta, i anar al futbol.

—¿Que pensau d'això del divorci?

—Amb això del divorci, cadascú sap allò que ha de fer.

—¿Quines són les vostres lectures preferides?

—No llegeix altra cosa que l'ULTIMA HORA.

CAMPIONAT DE FISICOCULTURISME
DE LES ILLES

El passat dia 16 de Juliol se va celebrar a l'Hotel Palace Atenea de Ciutat el Campionat de Fisicoculturisme de les Illes organitzat pel Gimnàsi Mon i pel Gimnàsi Londres de Ciutat.

Hi participaren 23 atletes, entre ells en Fidel Solsona de Ca'n Pastilla qui fou sub-campió en la categoria Junior. En la categoria Senior fou na Margarida Socies de Ciutat.

Un públic molt nombros va omplir la sala de l'Hotel Atenea on se de-

senveloparen les proves.

Ara dia 14 o dia 15 d'octubre, na Margarida Socies, En Jordi Badia i

En Fidel Solsona aniran a Eivissa a disputar el campionat de l'Estat Espanyol.

Segons el regidor Miquel Canyelles, representa excessives despeses pel Municipi canviar els noms dels carrers feixistes. També és ben horrible haver de canviar les adresses damunt els carnets d'identitat i les targetes de visita. Mentrestant els golpistes continuen senyors dels carrers del terme de Marratxí.

Fidel Solsona, de Ca'n Pastilla.

LLIGA DELS ANGELOSOS: ARA A UNA NOVA DOBLE VOLTA

Club Gran Playa Tennis. Jugaren a La Porciúncula el 21 darrer.

Els opositors al Club Gran Playa Tennis, de la mateixa organització.

L'Hotel Arenal Park, amb el seu Guia, Phillip, a ma dre ta.

La organització "May Way" i una de les seves Guías, Pannic, amb joves holandesos, al Camp de Futbol Antoni Roses.

L'equip de la Discoteca Picadilly pot rendir molt més. Recomenam al seu entrenador, el barman Toni, que obligui als seus jugadors a anar-se al llit a les 10 de la nit.

Després de proclamar-se Campió la Discoteca Chaplins en la primera Lliga de cinc setmanes, ara ha resultat positiva l'experiència i entre els mateixos Bars i Discoteques d'Anglesos ha començat la Lliga de veritat, a doble volta, tal com mana el Reglament. Espantau-vos! per espai de deu setmanes de calor, l'agost i el setembre, lluitaran en el Camp de Toni Roses, de les 2 a les 4 de la tarda. No és cap broma; els veim jugar ja dels dilluns als divendres cada setmana.

Ara per ara així està la Taula de Classificació en la seva primera setmana:

Britania
Chaplins
Hole
Far W.
Picadilly
Drift Inn

J	G	E	P	GF	GC	P
1	1	0	0	4	0	2
1	1	0	0	5	3	2
1	0	1	0	7	7	1
1	0	1	0	7	7	1
1	0	0	1	3	5	0
1	0	0	1	0	4	0

ADREÇOS DE TAULA-LLENCERIA
BRODATS
PARAMENTS-FLASSADES I
ENCARRECS

Brodats JIM

Antonia Catalá

Exercit Espanyol, 3
Telèfon 263819 S'ARENAL DE MALLORCA

Encara manca molta lliga: creim que hi haurà grans sorpreses.

Hotels i clientela segueixen desafiant-se en sortides esporàdiques cap als camps del deport rei. Les trobades, ara per ara, acaben en un bon sopar d'amistat i les consabudes bromes d'ocasió. Aquesta vegada la nostra càmera va agafar als anglesos de l'Hotel Arenal Park amb el seu guia Phillip a la dreta de la fotografia. També el Club de Tennis Playa, de l'Avinguda de Son Rigo, disputaren a La Porciúncula el seu partit de "beneficència" —segons ens digueren— per arrebregar recursos per a no sé quin fi senzillament, un partit d'amistat!

CARTAS

★ Un espanyol de "tercera clase"

Sr. Director:
Per començar vull expressar la meua incomformitat amb el títol de la carta, un tant circumstancial, posat aquí per cridar l'atenció del Senyor Pazos, autor i realitzador de la carta "Tres clases de españoles" (DM, 13-VII-83). A ell doncs, va dirigida la present.
Jo, com haurà suposat, som un d'aquells "despatriados", que "equivocadamente defienden a ultranza los nacionalismos". Voldria fer una sèrie de puntualitzacions.

Per començar, crec que ha fet un poc llarg a l'hora d'identificar nacionalisme amb "desprestigiar España". Perquè en coneix molts que essent nacionalistes (o regionalistes com vostè els anomena), no van pel carrer pregonant els defectes del "patrioterisme"; i d'altres que sense ser nacionalistes, si "desprestigian a su mamá patria". Per altra banda, vostè ens critica perquè exalçam les virtuts dels estrangers i menyspreem tot el que sona a castellà. A jo particularment, m'infon respecte veure certs estrangers que residint a Mallorca, s'han preocupat d'aprendre el mallorquí. No com mits d'emigrants que passen totalment de sa nostra cultura (i entre ells, supòs, vostè), malgrat els donem es pa perquè s'omplin, i roba, i un sostre on resguardar-se.

Creo que els primers demostren molt més civisme i respecte que vostè.

Diu vostè que afortunadament som pocs. Aquí, a Mallorca, potser encara sí, però a altres zones que vostè suposarà, són molts més del que vostè pretén i les vertaderes minories són sa gent com vostè.

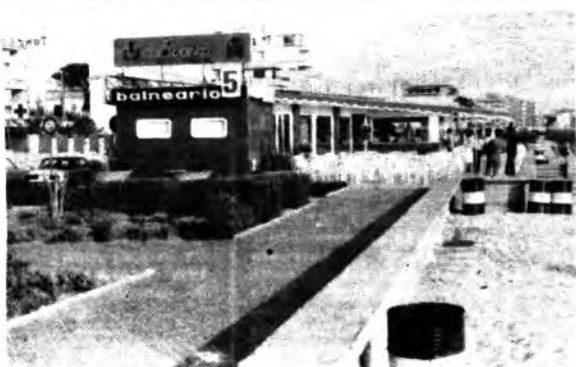
Diu que no som patriotes. No sé què entén vostè per ser patriotes, però si això consisteix en estimar el seu país, crec que són pocs els qui ho facin més que noltros, malgrat ses pegues que ens hi posa determinada gent i el greu que li sap a molt altra.

Me fal molta gràcia aquesta gent que no es contenta amb manifestar el seu patriotisme, sinó que també vol que tots pensin com ell. A jo no em sap greu (sincerament) que vostè sigui "español de primera clase". Enhorabona! Però a vostè sembla que li sap molt de greu que siguem "regionalistes".

S'única diferència que veig entre es seu patriotisme i es meu és que el seu és oficial, sagrat i protegit per moltes lleis, mentres que es meu es extraoficial, atacat per molta gent com vostè i potejat per moltes lleis durant segles.

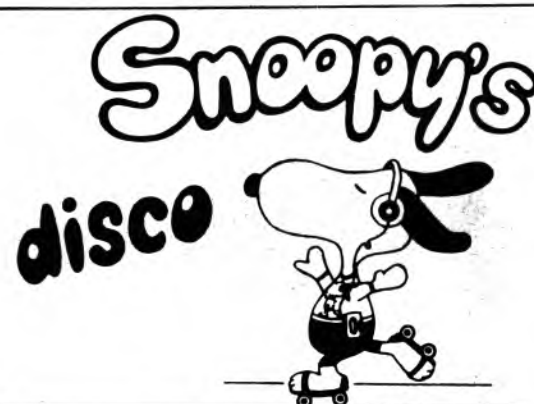
Per acabar, vull recordar una frase de Lluís Llach: "I no ens mena cap bandera/ que no es digui llibertat...". Reflexioni damunt ella, i potser en treurà profit i entendrà coses que des de la seva còmoda postura no entén de cap manera.

Bernat Salva i Coll

El personal dels balnearis de la Platja de S'Arenal, agraeixen la bona acollida que els ciutadans, llucmajorers i arenalers els dispensen.
Sempre al vostre servei.

LA DIRECCIÓ

Son Verí
S'ARENAL DE MALLORCA

COLL D'EN REBASSA PESCA SUBMARINA

Els trobam a ca seva, al carrer Alfombra del Coll d'En Rebassa, la casa és plena de trofeus, plena de fotografies de pescadors i de peixos.

A la nostra pregunta, llamo de la casa ens ho explica, som a la casa dels Gelabert, dels Lluç Gelabert Senior i Junior, el senior de 45 anys i l'altre de 22, tots dos campions de pesca submarina.

En Gelabert Jove, fou campió en categoria juvenil de les Balears, ara, és

un dels competidors punters en categoria Senior, un bon profundista i bon caçador que pot aspirar a les màximes categories mundials.

—I tu, quans d'anys fa que te dediques a aquest deport? demanam al pare.

—Fa devuit anys que pesc, abans en competicions, darrerament he deixat de banda les competicions encara que pesc fora de concurs.

—Que és molt car això de la pesca submarina? —ho és perquè els or-

meijos ho són. Sens dubte que la pescada que fas va doblers, lo mal es que tens compromissos i ho has de regalar quasi tot.

—A on anau a pescar?

—Anam per totes les pesqueres de Mallorca, per Regana, a Cabrera, per la Cala de Sant Vicent... Darrerament hi vaig molt sovint amb el director de la Sala de Festes Carrussel de S'Arenal, aquest senyor és un alemany, molt aficionat al submarinisme.

MATEU JOAN

Equip de GESA compos per, Gelabert Jove, Josep Amengual, campió mundial de pesca sub i, Gelabert Senior.

Un dia de bona pesca.

D'esquerra a dreta: Gomis, ex-campió del Mon, Gelabert Junior Campió de les Balears i Martí Pons, Campió d'Espanya.

En Gelabert Senior amb un company devers Regana.

FESTES DEL CARME A CALA GAMBA

Com per tot arreu, els més petits foren els principals protagonistes de les festes.

El trencament d'olles, la majoria plenes de confits, fou un dels actes més emocionats de l'horabaixa festiu.

Familiars del president del Club Nautic Cala Gamba ens comenten les festes del Carme organitzades pel club.

SERVICIO NEUMATICOS

SERVERA

Montaje, Reparación y Equilibrado de Ruedas
Servicio y Venta - Parche Rápido

Calle Islas Pitiusas, 4 - Tel. 26 36 63 - COLL D'EN REBASSA

SERVICIO NEUMATICOS
SERVERA
C/. Islas Pitiusas

DISSABTES OBERT

ESBERTADES ESPORTIVES

**COL.LABORACIÓ D'ASSEGURANCES
MARE NOSTRUM-ARENAL**

**CAMPANYA D'ASSEGURANCES
DE VIDA**

PRESSUPOSTOS GRATUITS

**CARRER BERGA, 50
(DEVORA EL MERCAT)**

I comencem novament. Com cada quincena. Però — ¡Redel quina calor que fa en aquest poble! — “Per paga no plou quasi mai” digué un que estava acalorat de tot. “Tot canvia” deia un vell a s'altre. Però, veam, anem a lo nostro, i lo nostro es cercar notícies que agradin al lector. Endevant idó.

En Jospe Peñalver es un home que val molt per organitzar proves d'atletisme. Aquest dia darrer des mes de juliol es disputarà la tradicional carrera “Cross Cala Blava-Platge de Palma. Sortida i arribada davant l'hotel San Diego i un trajecte de 23 kilòmetres. L'amo d'Ascensores Aspe està alificat de plé amb so tinglado. En Mateu Perelló Molinas es home que agrada d'ajudar i aficar-hi ses mans també, en asuntes de deport.

El corredor Romera, del Club Ciclista Arenal està fent el servei militar. La temporada que ve pot eser la seva. Es a dir la temporada dels seus èxits.

I una pregunta ¿Qui será el primer corredor mallorquí que tornarà correr en el “Tour de France”?

El “manager” d'en Romera, l'entusiasta Ginés afincat a l'Arenal, pensa que en Romera pot donar mots de triums a Balears. Si en Ginés ho diu...

I anam a un altre tema. Molt han canviat les coses a S'Arenal els darrers anys. I en particular aques 1983. No s'ha disputat ni un sol partit amistós interesant de fútbol.

L'estiu el camp futbolístic de Son Verí era escenari de uns bons partits, entre el S'Arenal i altres equips mallorquins

molt coneguts. També es feien seleccions de jugadors que estaven estiuetgant a la zona. Enguany res de res. ¿Per qué?

També es morí el “Tor-neig Inter Bares Hoteles” que coordinava afanosament en Santiago Navarro Piquer, baix auspici de S'Arenal.

Hi havia emoció tot l'estiu, interès, lluita, ganas, un suar sa camiseta fins al maxim, i qualque vegada inclús es pasava a les mans, es a dir es perdía o es trobava qualque “llosca”. Però lo cert, lo important es que apart d'agradar a la gent, aquell torneix servia aiximateix per veura nous elements que després jugaven amb el primer equip arenal.

Enguany res de res de tot aixó. Vacances, vacances...

“Idó feu tú” va dir un directiu tot mosquetjat. “Jo pag i puc i vull exigir” li contestaren.

I noltros deim “¿Que te pareix secretari...?”

Ara bé, el “Ciutat de Llucmajor” s'ha d'organitzar i salvar, als menys, la seva continuïtat. No en mancaria d'altra.

Un directiu de “nueva ola” és en Daniá Paniza. Es un fitxatge del nou president, en Vicens Mateu Grau.

Per cert, ens ha paregut molt positiu el veure colcats cartells pels carrers, llocs públics, en plena campanya de captació de socis.

Un equip sense socis no poc fer projectes. ¡En devant amb la campanya! ¡Arenalense, afiliate! ¡El U.D. Arenal te espera!

“Adelante con los faroles, pues...”

A falta de partits, en els mesos de juny i juliol, idó, “Topp2Less” a rompre. A la platge sobretot.

¡I que no es guapo aixó!

I ara una glosa. A falta de partits d'estiu faré gloses. ¿Va bé o no? Sa glosa diu així:

A falta de bon futbol

per fer disfrutar al turista, queda als homes un consol d'anar a sa platge en bon /sol i així recrear sa vista.

“Er que no er conzuela er poz que no querré...”

—¿I ses dones qué? va dir un.

—“Ses dones a sa cuina” va dir s'altre.

—“Será després d'anar a saplatge”.

—“Si, platge i cuina, i panxa plena, ja me dirás”

—“A fer horeta”, ¿O no?

—¡Ja está clar, tanamateix no hi ha futbol!

—“Alerta a jugar amb so foc”

—“Aposta hi ha bombes”.

—¡I comares!!!!!!

L'entrenador Nadal Alzamora vingué a S'Arenal fa un parell de semanas per tenir una entrevista amb sos dirigents de l'equip de Preferent amb vistas a esser posible entrenador dins la imminent temporada 83-84. Abans, días abans, havia estat citat per qualcú del club del “Camp Roses”. I en Nadal Alza-

mora acudí a la cita. Resulta que també qualcú no es recorda de la citació. Un descuit el pot tenir qualsevol.

Però... En Nadal Alzamora va venir a S'Arenal amb la seva dona. La deixà a la platge tota contenta pensant que una hora o dues tornaria a cercarla. I per ventura pensnat qe hauria fet un bon “fitxatge”. Amb molts de doblers enmitx.

Però ningú del S'Arenal acudí a tratar l'asunte. I en Nadal se'n tornà a Ciutat, un poc empenyat. Es comprensible.

I sa dona que estava a sa platge, ben torrada ja. Va esser un “baño” doble.

Però el sendemá, qualcú del S'Arenal va telefonar al citat entrenador i li va demanar els mils perdns i disculpes.

L'agent segueix pensant en les darreres actuacions del porter Capellá, defenen la porteria arenalera. I es que el bon porter balearic estigue desacertat, diu sa referida gent. I es

Si som
molts
els
que
lluitem per la
Justicia
seran molts
els que
tindran Pau.
JUSTICIA I PAU
C/ SEMINARI 4
PALMA DE MALLORCA

que ni es jugá la lligueta d'ascens ni res. Hi ha comentaris pertots els gusts.

Del C.F. Brasilia tam-poc saben quasi res. Pocas notícies del Brasilia. I es que ningú dels directius vol amollar segons quines coses. Però noltros hem d'informar.

I fins la propera sequineca, estimats lectors.

SBERT

A LA VORA DE...

Nova consciència de la pau

Cada dia són més fortes les tendències a favor de la pau que es manifesten a diversos països europeus. I dic «tendències» perquè no es tracta d'un moviment homogeni, encara que, efectivament, és un moviment. Alguna cosa es mou, i es mou amb energia. Els governs i els partits polítics dominants contemplan amb sorpresa, i sovint amb irritació — fins a aquest punt arriba l'absurd! — el creixement d'una opinió pública que s'oposa a l'actitud i a les idees dels qui són els «gerents del món». I cada vegada hi ha més gent que es mostra més disconforme amb aquesta gerència perquè cada dia és més clar que, sota aquesta direcció, l'empresa acabarà fent fallida. I la «empresa» som nosaltres, és a dir, la humanitat.

Des de Londres, Alfons Solé escriu a «El Món» que el moviment pacifista CND (Campanya pro Desarmament Nuclear) ja és multitudinari. En poc més de dos anys ha passat de vint-i-cinc mil a tres-cents mil membres cotitzants. Cal valorar-ho: cotitzants. «Pagar» és una forma molt vigorosa, en aquest cas, de «identificació» i de compromís moral (seria significatiu conèixer la xifra de cotitzants d'alguns partits). L'onada s'ha estès a Alemanya, als països nòrdics i comença a notar-se en els països mediterranis. Pere Vilanova fa veure que els moviments actuals són molt diferents dels precedents: ara tenen autonomia social i política, àmplia base social interclassista, formes de lluita diversificades i generalment no violentes, una consciència clara i crítica davant els dos blocs, i un fet molt important: una gran dosi de competència científica.

Es en aquest ambient general que cal situar, encara que sigui una altra cosa, la promoció d'una Fundació per la Pau a Catalunya,

l'objectiu de la qual és afavorir — mitjançant diverses activitats públiques, escolars, etc. — l'aparició d'una consciència cívica col·lectiva que determini una pressió democràtica creixent a favor de la pau, en la seva més àmplia accepció: no tan sols antibel·licisme, sinó també cooperació i diàleg entre grups humans. «La Fundació voldria ser una col·laboració catalana a la comunitat internacional. Donar una imatge de Catalunya com a nació compromesa activament en el desenvolupament de la pau».

El moviment pacifista ha estat perseguit als països de l'Est i sovint difamat als països occidentals. És un corrent d'opinió que molesta els conservadors britànics, els socialdemòcrates alemanys, els socialistes francesos, etc. En definitiva, els perpetuadors, sota diverses aparences, de la «vella consciència», que una humanitat espiritualment més jove considera èticament caducada. Normés faltava que el representant diplomàtic del Vaticà a la Gran Bretanya qualificés els partidaris del desarmament nuclear de «idiotes», «somniau-truites» i «sovietòfils». Els catòlics catalans, els tranquil·litzat saber que el comitè de suport de la projectada Fundació per la Pau és format per Joan Gomis, president de Justícia i Pau; Cassià Just, abat de Montserrat; Fèlix Martí, president de Pax Romana; Sean Mc Bride, fundador d'Amnesty Internacional i premi Nobel de la Pau 1974, i Adolfo Pérez Esquivel, premi Nobel de la Pau del 1980.

Si algú creu que és bo que es gastin cada minut dos-cents milions de pessetes en armament (dos-cents vuitanta-vuit mil milions cada dia!) pot continuar arronsant les espatlles.

Josep M. Espinàs

Caçador

Vicenç Villatoro

Vicenç Villatoro va néixer a Terrassa fa vint-i-sis anys. Procedeix del camp de la poesia, tot i que probablement és més conegut per la seva prosa. L'any 1980 guanyà el premi Joaquim Ruyra de novel·la juvenil i l'any següent va rebre, en el decurs de la festa de la nit de Santa Llúcia, el premi Sant Jordi de novel·la.

Vaig conèixer el Caçador fa molts anys, abans que naixessin els vostres pares, quan el món era molt més gran i les coses més llunyanes i els perills habitaven les terres ignotes d'enllà la mar. Bells temps, valga'm déu! El recordo vestit tot ell de color blanc d'os, cap cobert, robust, passejant vora el riu a Jebba, entre parades bigarrades de coloraines i xiscladissa. Habituat a les extravagàncies heroiques dels passavolants forasters —ja veieu amb quines coses s'havia de guanyar la vida un jove europeu pobre a les vores del Níger—, m'hi vaig acostar per vendre-li una pell de lleó salvatge, un queixal d'elefant selvàtic o qualsevol altra andròmina per record turístic de caceres falses. Em va mirar irònic.

—Serveix això d'alguna cosa per anar a l'Ahaggar?

—No, de res —li vaig reconèixer, honest.

—Doncs no m'interessa.

El vaig atrapar quan havia reprès la passejada.

—Aneu a l'Ahaggar? No necessitareu pas un bon guia, coneixedor perfecte del terreny, expert en la supervivència a les regions més inhòspites del desert, intèrpret hàbil de la llengua tamahak que parlen els tuareg, habitants d'aquelles contrades?

—Marxem demà.

El Caçador, ja ho veieu, parlava poc. Em va fer saber només que anava —que anàvem— a la recerca del lleó del desert que viu a les muntanyes d'Atakor. Deia «lleó» com si la paraula portés majúscula, com si fos un nom propi familiar, un cognom majestàtic.

—El lleó... Hi hem d'arribar abans que ells, abans que els de la Companyia. Marxem demà, així que surti el sol.

L'endemà, de primera matinada, el Caçador es va acomiadar d'Ava i Gregory, els seus dos companys de caceres i expedicions, que encaminaven els seus passos cap a les llunyanes neus del Kilimanjaro. Vam remuntar el Níger fins a Niamey i la terra era cada vegada més exòtica a banda i banda del riu. Pels vells camins de les caravanes vam anar de Niamey a Agadès i vam travessar el Talak, sec i calent, el desert d'arenas arrodonides i mòbils, camí de Tamanrasset. El nostre horitzó era una altra eixutesa de muntanyes —l'Adrar des Iforas, l'Air— i passàvem pel coll ensotat entre elles. Un dia que tingui més temps us he d'explicar totes les peripècies que vam passar en el camí de l'Ahaggar i com el desert tenia tots els colors canviants i com les onades d'arena seguien els impulsos del vent. Però la nostra història és avui la del lleó. Cada nit, ajaguts a la tensa calma de les tendes, el Caçador en parlava.

—EL gran lleó d'Ahaggar. Cinc vegades he vingut en aquestes muntanyes, des del meu país llunyà, i mai no l'he pogut caçar. Però aquesta vegada és la darrera. Si no ho aconseguim aquesta vegada, arribaran ells i ja res no serà igual.

—I qui són ells?

—La Companyia. Pensa que ja vénen. Que si no hi anem prest ens passaran davant.

Havíem passat In Guezzant. Vam arribar a Tamanrasset entrada la tarda, quan el sol del desert declinava darrera les grans muntanyes Ahaggar, els antics volcans amb formes de sines punxagudes. El Cel tenia color de sorra.

—Anem a veure un amic.

El Caçador coneixia a Fort Laperrine, a Tamanrasset, un soldat de la legió estrangera, un home alt de pell blanca i uniforme blau. Gary Cooper —així s'anomenava el soldat i tothom el coneixia a Tamanrasset perquè temps enrera havia fet alguna bella gesta— ens va rebre amb el cap cobert per una gorra militar que derivava, en direcció al clatell, en una vela volejadora i estètica.

—Hi tornes?

—Fins que trobi el lleó.

—Serà difícil. I a més aquesta vegada hi ha una expedició de la Companyia. Són ja a Tadjemut, a l'altra banda de les muntanyes.

—Cal avançar-se.

—Sort.

No vam trigar gens. L'endemà mateix al matí partíem de Tamanrasset cap als vessants de l'altíssim Tahat.

No sé com és la lluna, però s'ha de semblar per força a aquella terra rocosa, amb planes de sorra fosca, amb arbres que semblen fets de pedra. Topàvem de tant en tant amb uns homes alts, esvelts, rocosos, de túniques blaves i llargs vels blancs sobre les testes. El Caçador parlava amb els tuareg —jo, malgrat les meves promeses inicials, no coneixia un borboll de la seva llengua— i els preguntava indefectiblement pel lleó, pel gran lleó, com si només n'hi hagués un, com si anomenant-lo tots sabessin de

IL·LUSTRACIÓ ROSA M. MIQUELA

qui parlava. Cercàrem molts dies la pista del lleó, les empremtes de les seves petjades sobre l'arena en moviment. El cercàrem pels oasis i les muntanyes i les planes, per tot l'Atakor, pels cims més alts i els barrancs més profunds. De tant en tant, el Caçador recordava escenes anteriors, personatges de caceres antigues.

—El segon viatge vaig venir amb un francès molt simpàtic, un tal Tartari, del poble de Tarascó. Quan ens pensàvem que ja teníem el lleó a un tret, vam sentir una remor...

Sempre hi havia una remor, un xiscle, un accident, i el lleó s'escapava de les proximitats del Caçador. En alguns dels viatges, ni tan sols l'havia arribat a veure. Sentia la seva presència, el sabia proper, però l'encalç esdevenia impossible. I el Caçador havia anat covant una urgència estomacal, genital, com si fos un capità Ahab rera la seva balena blanca.

—Que no arribin ells abans.

Havíem sentit, aquell dia, una remor estranya, com un motor duplicat per parets de muntanyes. Erem al Tahat, la muntanya més alta de l'Ahaggar. El Caçador pressentia. Excitat, els batecs del seu cor gaurien pogut semblar canonades llunyanes. A terra, les petjades de les urpes enormes foradaven la superfície acel·lofanada del sorral, com si fos neu tova.

—Ja el tenim. Em sembla que ja el tenim.

Era cert. Rera unes roques, envoltat de matolls polsosos, el lleó ens mirava amb una perplexitat ferotge i majestàtica, primitiva, com l'atleta abans del salt. El cor del Caçador batejava més de pressa. El lleó esperava, quietament solemne, a punt d'iniciar el seu abraonament. Em vaig amagar. El Caçador xiuxiuejava en una mena de desvarieg.

—Ara, és ara. Ja hi som. Quiet, quiet.

Va alçar l'escopeta i va apuntar. El dit llepava ja el gallet.

De sobte, es va sentir un terrabastall terrible, una enorme explosió. Una allau impossible de roques gegantines baixava pel pendent del Tahat. El Caçador va deixar d'apuntar. El lleó va fer un salt inútil i tardà: un roc com un puny l'havia colpejat ja al cap i l'allau l'esclafava, l'enterrava, el duia muntanya

avall esquinçant de sang i pell la seva majestat.

Els ulls del Caçador espurnejaven de sorpresa i d'ira quan van veure arribar el cotxe. Cinc rossos somrients habitaven sota la lona. A la porta, damunt d'un escut ingenu i pretenciós, s'hi podia llegir: «Companyia Urano-Diamantina del Sahara Central». La Companyia. Un dels nois rossos ens va parlar, sense baixar del cotxe.

—Heu tingut sort, O.K.? Bestia molt perillosa. «Killer», oi? Assassi. Sort que amb la dinamita de les exploracions mineres hem provocat l'allau en el moment just. O.K.? Us hem salvat la vida. No, no cal que ens en doneu les gràcies.

Van marxar per on havien vingut i ni el Caçador ni jo no havíem mogut encara un múscle. Quan va reaccionar, el Caçador descobrí que tenia encara l'escopeta carregada. Em va mirar amb ulls de boig.

—Ves-te'n. Torna a Tamanrasset. No expliques a ningú el que has vist i digues que jo he desaparegut, que m'he mort o el que vulguis.

Em sembla que em va abraçar, però no n'estic gaire segur. Anava massa atabalat. Mentre començava el meu retorn vaig veure el Caçador, tens, boig, esdevingut tot ell un xiscle en moviment, corrent cap a la colzada per in havia marxat el cotxe de la Companyia. Ja de baixada vaig sentir un tret repetit per l'eco.

A Tamanrasset hi vaig arribar un dia després. L'endemà, amb un bimotor vaig fer cap a Alger i molt més endavant vaig venir a viure aquí. Enlloc no vaig tornar a veure el Caçador. Tampoc no en vaig sentir parlar. Només quan estava a Alger, venent als turistes unes roses del desert que un jueu sefardi, amic meu, feia a casa seva, em va arribar el rumor que una tribu de tuaregs imajaren de les muntanyes de l'Ahaggar s'havia alçat en armes contra una companyia que envia el massís, en recerca de minerals. I que entre les túniques blaves dels tuareg s'hi esbrinava un guerrer de vestit blanc.

El Registre Internacional d'Empreses Mioneres —darrera edició— explica que la Companyia Urano-Diamantina del Sahara Central es va haver de dissoldre dos anys després de la nostra anada a Tamanrasset. «Problemes d'ordre públic», diuen.